

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 204

fyrtioandra årgången

4 augusti 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

1999/533/GUSP:

- ★ **Rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 juli 1999 om Europeiska unionens bidrag i syfte att främja det snara ikraftträdandet av Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar** 1

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1728/1999 av den 29 juli 1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Taiwan och om avslutande av förfarandet beträffande import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Republiken Korea** 3

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1729/1999 av den 28 juli 1999 om fastställande av särskilda undantag från förordningarna (EEG) nr 3665/87 och (EEG) nr 3719/88 när det gäller mjölk och mjölkprodukter, nöt-, kalv- och griskött, ägg, fjäderfäkött, jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och vissa produkter inom spannmålssektorn** 13

Kommissionens förordning (EG) nr 1730/1999 av den 3 augusti 1999 om inledande av en enskild anbudsinfordran för försäljning för export av vinalkohol 16

Kommissionens förordning (EG) nr 1731/1999 av den 3 augusti 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 30

Kommissionens förordning (EG) nr 1732/1999 av den 3 augusti 1999 om fastställande för juli månad 1999 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker 32

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1733/1999 av den 3 augusti 1999 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn	34
II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk		
Rådet		
1999/534/EG:		
★	Rådets beslut av den 19 juli 1999 om åtgärder för bearbetning av visst animaliskt avfall till skydd mot transmissibel spongiform encefalopati och om ändring av kommissionens beslut 97/735/EG	37
Kommissionen		
1999/535/EG:		
★	Beslut nr 1/99 av tullsamarbetskommittén EG-Turkiet av den 28 maj 1999 om förfaranden för att underlätta utfärdandet av varucertifikaten EUR.1 och upprättandet av fakturadeklARATIONER enligt de bestämmelser som reglerar förmånshandeln mellan Europeiska unionen, Turkiet och vissa europeiska länder	43
Rättelser		
	Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1705/1999 av den 30 juli 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget (EGT L 201 av den 31.7.1999)	48
	Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1708/1999 av den 30 juli 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget (EGT L 201 av den 31.7.1999)	48

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

av den 29 juli 1999

om Europeiska unionens bidrag i syfte att främja det snara ikraftträdandet av Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar

(1999/533/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15 i detta, och

av följande skäl:

I Förenta nationernas generalförsamlings resolutioner 50/245 av den 10 september 1996 uppmanas alla stater att underteckna och sedan snarast möjligt bli parter i Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.

Det erinras om att det i artikel XIV.2 fastställs att en konferens skall sammankallas, på begäran av en majoritet av de stater som har ratificerat fördraget, för att granska i vilken utsträckning bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel har uppfyllts samt överväga och enhälligt besluta om vilka åtgärder i enlighet med internationell rätt som kan vidtas för att påskynda ratificeringsprocessen i syfte att underlätta fördragets snara ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med denna gemensamma ståndpunkt är att bidra till att Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (nedan kallat CTBT-fördraget) snarast kan träda i kraft som ett viktigt led i främjandet av icke-spridning av kärnvapen och av kärnvapennedrustning, vilket internationellt bidrar till förtroende, stabilitet och fred.

Artikel 2

Europeiska unionen skall särskilt bidra till att ett framgångsrikt resultat uppnås vid den första konferensen enligt artikel XIV i CTBT-fördraget, som väntas äga rum i Wien i oktober 1999, så att ratificeringen av detta fördrag kan påskyndas i syfte att underlätta dess snara ikraftträdande.

Europeiska unionen skall i detta syfte stödja

- a) sammankallandet av denna konferens på politisk nivå,
- b) och därefter sammankallandet av konferenser enligt artikel XIV i CTBT-fördraget till dess att CTBT-fördraget träder i kraft,

c) största möjliga medverkan av både stater som har ratificerat eller undertecknat CTBT-fördraget och stater som ännu inte undertecknat detta,

d) närvaron av icke-statliga organisationer vid konferensen,

e) sådana åtgärder i enlighet med internationell rätt som får vidtas för att påskynda ratificeringen i syfte att underlätta CTBT-fördragets snara ikraftträdande,

f) en slutförklaring av konferensen som skulle innebära det nödvändiga politiska stödet till ansträngningar som syftar till att påskynda ratificeringsprocessen och CTBT-fördragets snara ikraftträdande,

g) klargörandet av hur länder kan stödjas i sina nationella ratificerings- och genomförandeprocesser, inklusive utbyte av information om inrättande av nationella myndigheter och införande av lagstiftning för genomförande av fördraget.

Artikel 3

Europeiska unionen skall fortsätta att stödja de ansträngningar som görs av den förberedande kommissionen för CTBT-fördragets organisation för att inrätta CTBT-fördragets kontrollsystem i rätt tid, på ett effektivt sätt samt i enlighet med CTBT-fördraget.

Artikel 4

Europeiska unionen skall uppmana alla stater som inte redan har undertecknat och ratificerat CTBT-fördraget att snarast göra detta, särskilt de stater som tas upp i den förteckning över de 44 stater vars ratificering är nödvändig för att CTBT-fördraget skall träda i kraft.

Artikel 5

Rådet kommer att se över genomförandet av denna gemensamma ståndpunkt i syfte att överväga huruvida ytterligare aktiviteter kan genomföras för att underlätta CTBT-fördragets snara ikraftträdande.

Artikel 6

Denna gemensamma ståndpunkt träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 7

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 1999.

På rådets vägnar

S. HASSI

Ordförande

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1728/1999

av den 29 juli 1999

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Taiwan och om avslutande av förfarandet beträffande import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Republiken Korea

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 9 och 11 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kornmittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Tidigare undersökningar****a) Taiwan**

1. I december 1988 infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3946/88 ⁽²⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i, bland annat, Taiwan.

I september 1990 inledde kommissionen en översyn av förordning (EEG) nr 3946/88 enligt artikel 14 i förordning (EEG) nr 2423/88 ⁽³⁾ på begäran dels av Association of Importers of Synthetic Polyester Fibres, dels av exportörer i några av de berörda länderna. Som ett resultat av översynen ändrades i oktober 1992 genom rådets förordning (EEG) nr 3017/92 ⁽⁴⁾ gällande antidumpningstullar beträffande bland annat Taiwan.

b) Republiken Korea

2. I januari 1993 infördes genom rådets förordning (EEG) nr 54/93 ⁽⁵⁾ slutgiltiga antidumpningstullar på import av

syntetfibrer av polyester med ursprung i bland annat Republiken Korea (nedan kallad Korea).

c) Gällande åtgärder beträffande andra länder

3. Genom rådets förordning (EEG) nr 3017/92 ändrades antidumpningsåtgärderna beträffande bland annat Rumänien, Turkiet, republikerna Serbien och Montenegro och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien samtidigt som åtgärderna upphävdes beträffande import från Mexiko och Amerikas förenta stater. Antidumpningsåtgärderna upphörde beträffande övriga, ovan nämnda länder att gälla den 23 oktober 1997. Genom rådets förordning (EG) nr 1490/96 ⁽⁶⁾ slutligen, infördes slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Vitryssland. De antidumpningsåtgärder som för närvarande är i kraft avser alltså import med ursprung i Taiwan, Korea och Vitryssland.

2. Begäran om översyn

4. Sedan två tillkännagivanden offentliggjorts om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut för antidumpningsåtgärderna på import av syntetfibrer av polyester, det ena avseende import med ursprung i, bland annat, Taiwan ⁽⁷⁾, det andra avseende import med ursprung i, bland annat, Korea ⁽⁸⁾, mottog kommissionen i juli respektive i augusti 1997 framställningar om en översyn enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) av åtgärderna beträffande de två ovan nämnda länderna.

Framställningarna hade ingivits av International Rayon and Synthetic Fibres Committee (IRSFC) för tillverkare i gemenskapen vars samlade produktion utgör en betydande del av den totala produktionen i gemenskapen av den berörda produkten.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 348, 17.12.1988, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 306, 22.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 9, 15.1.1993, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT C 125, 22.4.1997, s. 4.

⁽⁸⁾ EGT C 213, 15.7.1997, s. 4.

5. Till grund för framställningarna låg uppfattningen att det var sannolikt att dumpningen och skadan för gemenskapsindustrin skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla. Sedan kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén hade fastställt att det fanns tillräckliga bevis för att motivera en översyn, inledde den en undersökning ⁽¹⁾ enligt artikel 11.2 i grundförordningen. Eftersom framställningarna om översyn vid giltighetstidens utgång hade ingivits inom ramen för två olika förfaranden som gällde import av en och samma produkt, har de två översynerna av administrativa skäl slagits samman till en enda undersökning.

3. Undersökningen

6. Kommissionen underrättade officiellt de gemenskapstillverkare som stödde begäran om en översyn, de exporterande tillverkare, de importörer och de användare som den visste var berörda samt företrädarna för exportländerna och gav de direkt berörda parterna tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
7. Kommissionen sände frågeformulär till de parter som den visste var berörda och erhöll svar från åtta tillverkare i gemenskapen samt från fyra taiwanesiska och fem koreanska exporterande tillverkare. Kommissionen sände också frågeformulär till ett stort antal ekonomiska aktörer som enligt uppgift var köpare, användare eller importörer av syntetfibrer av polyester i gemenskapen. Endast två användarsammanslutningar besvarade frågeformuläret.
8. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för fastställandet av dumpning, skada och gemenskapens intresse. Undersökningar genomfördes på platsen hos följande företag:

a) Exporterande tillverkare:

- TAIWAN
 - Nan Ya Plastics Corporation, Taipei
 - Shingkong Synthetic Fibres Corporation, Taipei
 - Tuntex Distinct Corporation, Taipei
 - Far Eastern Textile Corporation, Taipei
- KOREA
 - Saehan Industries Inc. (f.d. Cheil Synthetics Textiles Inc.), Söul
 - Daehan Synthetic Fiber Corporation, Ltd, Söul
 - Kohap Ltd, Söul
 - Samyang Corporation, Söul
 - Sunkyoung Industries Ltd, Söul

b) Gemenskapstillverkare:

- Hoechst AG, Frankfurt/Main, Tyskland
- Tergal, Cauchy, Frankrike
- Montefibre Spa, Milano, Italien

— Catalana de Polimers, Barcelona, Spanien

9. Undersökningen av dumpning omfattade tiden från och med den 1 oktober 1996 till och med den 30 september 1997 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av gemenskapsindustrins situation omfattade tiden från och med 1994 till och med undersökningsperiodens slut.
10. Översynen överskred den period på ett år inom vilken den enligt artikel 11.5 i grundförordningen normalt skulle ha slutförts, vilket berodde på undersökningens komplicerade karaktär och särskilt på svårigheterna att få tillgång till och att kunna bedöma uppgifter beträffande nedskrivningen av valutor i Fjärran Östern och dess verkningar när det gällde sannolikheten för att den skadevällande dumpningen skulle fortsätta eller återkomma.
11. Samtliga berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för den planerade rekommendationen att bibehålla befintliga åtgärder beträffande importen med ursprung i Taiwan och att avsluta förfarandet beträffande import med ursprung i Korea. En tid sattes under vilken parterna hade möjlighet att yttra sig efter utlämnandet av uppgifter. Parternas kommentarer övervägdes, och undersökningsresultaten ändrades i tillämpliga fall.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Beskrivning av den berörda produkten

12. Den produkt som berörs av denna undersökning är samma produkt som i de tidigare undersökningarna, dvs. syntetstapelfibrer av polyester, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, vanligtvis kallade syntetfibrer av polyester och för närvarande klassificerade enligt KN-nummer 5503 20 00.

Denna produkt är en basråvara som används i olika faser av tillverkningsprocessen för textilvaror, beroende på vad för slags textilier det gäller. Omkring 60 % av förbrukningen i gemenskapen av syntetfibrer av polyester används för att spinna garn för framställning av textilier, ibland efter inblandning av andra fibrer, såsom bomull eller ull. Ungefär 25 % används som fyllnadsmaterial för att stoppa eller vaddera vissa textilvaror (t.ex. kuddar, bilsäten och jackor), medan resterande 15 % används i fiberduk-tillämpningar ("non-woven"-tillämpningar), särskilt vid tillverkning av mattor. Produkten säljs med olika kvalitetsspecifikationer, varvid kvalitet A avser normalkvaliteten, medan lägre kvalitetsgrader betecknas kvalitet B och kvalitet C. Undersökningen visade att endast kvalitet A exporterades till gemenskapen. De företag som tillverkar syntetfibrer av polyester klassificerar produkten i olika typer enligt sina egna kriterier, huvudsakligen på grundval av användningsområde, fibertjocklek och fiberlängd.

⁽¹⁾ EGT C 321, 22.10.1997, s. 12.

13. De taiwanesiska exporterande tillverkarna yrkade på att fibrer för fiberduk och specialfibrer, dvs. syntetfibrer av polyester med speciella egenskaper, t.ex. konjugatspunna hålfibrer, smältspunna fibrer och svarta fibrer ("black fibres"), borde betraktas som en annan produkt än den ovan definierade produkten och inte omfattas av undersökningen.

Även om det finns flera olika fibertyper med diverse egenskaper för att kunna tillgodose specifika behov, framgick det av undersökningen att alla syntetfibrer av polyester har samma grundläggande fysiska egenskaper. Marknaden för produkten utgörs i själva verket av olika typer av syntetfibrer av polyester som överlappar varandra utan klart definierade gränser sinsemellan.

Det konstaterades därför att det inte fanns någon specifik egenskap som gjorde att den påstått speciella typen av syntetfibrer av polyester skulle skilja sig från övriga typer och att alla fibertyper därför skulle omfattas av förfarandet.

Alla typer av syntetfibrer av polyester betraktades därför som en och samma produkt i undersökningen.

2. Likadan produkt

14. Undersökningen visade att de olika typer av syntetfibrer av polyester som tillverkades och såldes på den taiwanesiska och den koreanska marknaden, trots mindre skillnader i fråga om längd, tjocklek och kvalitet, var likadana i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen som de typer av syntetfibrer av polyester som exporterades från Taiwan och Korea till gemenskapen.
15. De taiwanesiska exporterande tillverkarna påstod att deras export huvudsakligen bestod av fibrer för fiberduk eller specialfibrer, vilka inte tillverkas i några större mängder av gemenskapsindustrin och skiljer sig i alla avseenden tydligt från de syntetfibrer av polyester som tillverkas av gemenskapsindustrin, vilka huvudsakligen utgörs av vanliga fibrer för spinning och av hålfibrer. Det har framgått av undersökningen att specialfibrer endast utgör en mindre del av den taiwanesiska exporten till gemenskapen, och att denna export i stället till övervägande del utgörs av fibrer för spinning och hålfibrer. Det förekommer för övrigt en betydande tillverkning i gemenskapen av specialfibrer och fibrer för fiberduk. Som nämns i skäl 13 har det i alla händelser fastställts i undersökningen att fibrer för fiberduk och specialfibrer, tillsammans med övriga typer av syntetfibrer, utgör en och samma produkt.

De typer av syntetfibrer av polyester som exporteras från Taiwan och Korea till gemenskapen och de typer av syntetfibrer av polyester som tillverkas och säljs i gemenskapen är följaktligen likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING OCH SANNOLIKHETEN FÖR ATT DUMPNINGEN ÅTERKOMMER

1. Inledande anmärkningar

16. Syftet med den nu aktuella översynen var, i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen, att fastställa om åtgärdernas upphörande skulle leda till att dumpningen fortsätter eller återkommer, särskilt genom en undersökning av om dumpningen fortsatt efter införandet av antidumpningsåtgärder.

a) Taiwan

17. Av de fem taiwanesiska exporterande tillverkare som besvarade frågeformuläret uppgav en att han inte hade haft någon export till gemenskapen under undersökningsperioden och förklarade sig villig att samarbeta i undersökningen. Två exporterande tillverkare, Tuntex Distinct Corporation och Shingkong Synthetic Fibres Corporation, exporterade mindre än 100 ton vardera till gemenskapen under undersökningsperioden. Med hänsyn till de små exportmängderna för dessa två taiwanesiska företag och till att deras exportpriser därför inte var representativa, ansågs det inte lämpligt att beräkna en dumpningsmarginal för de två företagen på denna grundval.

b) Korea

18. Samtliga fem koreanska exporterande tillverkare som besvarade frågeformuläret hade exporterat betydande mängder syntetfibrer av polyester till gemenskapen under undersökningsperioden.

2. Normalvärde

a) Taiwan

19. Av de skäl som anges i skäl 17 har det fastställts normalvärden endast för två taiwanesiska exporterande tillverkare, vilka stod för praktiskt taget hela den taiwanesiska exporten av syntetfibrer av polyester till gemenskapen under undersökningsperioden. I båda fallen har normalvärdet fastställts för var och en av de typer av syntetfibrer av polyester som företagen tillverkade och exporterade till gemenskapen.

För den ena exporterande tillverkaren grundades i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen normalvärdet för varje produkttyp uteslutande på de priser som betalats av oberoende kunder vid normal handel på den inhemska marknaden avseende försäljning som skedde i representativa mängder.

För den andra exporterande tillverkaren konstaterades det med avseende på vissa typer av syntetfibrer av polyester som exporterades till gemenskapen att någon inhemsk försäljning av den likadana produkten inte förekom eller att den inhemska försäljning som förekom var otillräcklig. I dessa fall konstruerades normalvärdet, eftersom den andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarens priser inte kunde användas, i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen på grundval av tillverkningskostnaderna för dessa typer av syntetfibrer plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.

Vid fastställandet av ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst användes i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen faktiska uppgifter om den exporterande tillverkarens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. För övriga exporterade produkttyper grundades normalvärdet i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen på de priser som betalats av oberoende kunder vid normal handel på hemmamarknaden, eftersom försäljningen på den inhemska marknaden, både totalt sett och för de produkttyper det gällde, skedde i representativa mängder.

b) Korea

20. Normalvärdet grundades i enlighet med artikel 2.1 och 2.2 i grundförordningen på de priser som betalats av oberoende kunder vid normal handel på hemmamarknaden avseende försäljning som skedde i representativa mängder. För de produkttyper som inte såldes i representativa mängder eller inte såldes vid normal handel på hemmamarknaden konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen, eftersom den andra samarbetsvilliga exporterande tillverkarens priser inte kunde användas. Beloppet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst fastställdes, på samma sätt som för Taiwan, i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen.

3. Exportpris

21. Exportpriserna fastställdes för exporterande tillverkare från bägge länder i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de priser som faktiskt betalats av oberoende köpare i gemenskapen.

4. Jämförelse

22. För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn till faktorer som påstods och konstaterades påverka jämförbarheten. Justeringar gjordes för kostnader för land- och sjötransport, försäkring, hantering och lastning och därmed sammanhängande kostnader samt för kreditkostnader, provisioner och importavgifter.

Två taiwanesiska exporterande tillverkare påstod och visade att inhemska kunder som köpte mer än en viss mängd syntetfibrer av polyester varje år fick en mängdrabatt. Dessa exporterande tillverkare gjorde gällande att alla kunder i gemenskapen åtnjöt denna rabatt, även om det inte var angivet på fakturan, i den mån de köpte mängder utöver den kvantitet som var gräns för beviljandet av rabatt. För att jämförelsen skulle bli rättvis begärde de därför en justering när det gällde små inhemska kunder motsvarande den rabatt som de stora inhemska kunderna beviljades.

Det kan noteras att en justering för kvantiteter enligt artikel 2.10 c i grundförordningen endast kan beviljas med avseende på prissänkningar som faktiskt beviljas för köp av olika kvantiteter. Det konstaterades vidare att inte alla kunder i gemenskapen köpte sådana mängder av produkten i fråga under undersökningsperioden att de hade rätt till kvantitetsrabatt. Andelen exportförsäljning till små kunder i gemenskapen var tvärtom ungefär lika stor som andelen försäljning till små kunder på hemmamarknaden, vilket tyder på ett likartat kundmönster på hemmamarknaden och på exportmarknaden. För att jämförelsen skall bli rättvis är det följaktligen endast berättigat att göra en justering för den kvantitetsrabatt som de exporterande tillverkarna faktiskt beviljade sina större inhemska kunder.

5. Dumpningsmarginal

23. Det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av syntetfibrer av polyester jämfördes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ, beräknat på grundval av priset fritt fabrik och i samma handelsled.

Jämförelsen visade att dumpning tillämpades av de två taiwanesiska exporterande tillverkare som undersöktes och av fyra av de koreanska, varvid dumpningsmarginalen fastställdes till det belopp med vilket normalvärdet, fastställt enligt ovan, översteg priset vid export till gemenskapen.

24. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, är betydande för de två taiwanesiska exporterande tillverkarna, Far Eastern Textile Corporation och Nan Ya Plastics Corporation, vilka står för så gott som all taiwanesisk export till gemenskapen. Med tanke på den pris-sättningspolitik som de bägge företagen tillämpar kan man dra slutsatsen att dumpningen skulle fortsätta eller till och med öka om åtgärderna upphörde att gälla. För de andra tre samarbetsvilliga taiwanesiska exporterande tillverkarna har det, av de skäl som anges i skäl 17, inte beräknats någon dumpningsmarginal. Kommissionen undersökte emellertid sannolikheten av att dumpningen skulle återkomma om åtgärderna upphörde. På grundval av uppgifter från två av de taiwanesiska företagen som står för största delen av den totala försäljningsvolymen konstaterades det att deras export till andra länder än gemenskapens görs med dumpade priser. Eftersom denna export utgör huvuddelen av dessa företags försäljning kan slutsatsen dras att mot bakgrund av deras prispolitik för export, dumpad export till gemenskapsmarknaden troligen skulle börja på nytt om åtgärderna skulle upphöra.

25. De taiwanesiska exporterande tillverkarna hävdade att eventuella dumpningsmarginaler uppvägdes av den nedskrivning av den taiwanesiska valutans (Taiwandollar) värde gentemot den amerikanska dollarn som skett efter undersökningsperioden. Det gjordes också gällande att Taiwan-dollarans ställning gentemot den

amerikanska dollarn under första kvartalet 1998 förväntas bli i stort sett oförändrad under de kommande åren, och att det minskade priset på ren tereftalsyra, som är den viktigaste råvaran vid tillverkning av syntetfibrer av polyester och som de berörda företagen köper i US-dollar, mer än uppvägt den taiwanesiska valutans värdeminskning gentemot den amerikanska dollarn.

Frågan undersöktes. Under första kvartalet 1998 sjönk värdet på Taiwandollarn i förhållande till den amerikanska dollarn, den valuta i vilken exportpriserna till gemenskapen normalt uttrycks, med nästan 17 % i förhållande till det genomsnitt som konstaterats för undersökningsperioden. Under resten av 1998 återhämtade sig emellertid Taiwan-dollar, så att värdeminskningen vid ingången av 1999 begränsade sig till 14 %. Enligt de ekonomiska prognoser som lämnats av de exporterande tillverkarna förväntas en fortsatt kursförbättring under år 2000 så att värdeminskningen blir mindre än 10 % (jämfört med nivån under undersökningsperioden). Enligt samma prognoser bedöms Taiwan-dollarns återhämtning komma att fortsätta under de följande åren. Med hänsyn till att kursfallet på Taiwan-dollar inte uppvisar något stabilt mönster kan de taiwanesiska exporterande tillverkarnas argument inte godtas. Det måste i alla händelser observeras att det ligger i sakens natur att framtida kursförändringar inte kan förutses med någon större säkerhet och att förändringar som inträffat i det förflutna inte nödvändigtvis säger något om framtiden.

26. Beträffande Korea bör följande observeras. De åtgärder som omfattas av denna översyn är baserade på de dumpningsmarginaler som fastställdes i den föregående undersökningen, och dessa marginaler, med undantag av den övriga dumpningsmarginalen, skulle enligt den nu gällande grundförordningen anses som minimala. De ursprungligen fastställda marginalerna låg på en låg nivå och i detta avseende har någon förändring inte skett. Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, som fastställdes i den här undersökningen var i själva verket 1,8 %. Det framkom slutligen inget som tyder på upphörandet av de gällande åtgärderna skulle leda till någon förändring härvidlag inom förutsebar framtid. Därför drogs slutsatsen att det var osannolikt att dumpningen skulle återkomma.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

27. Två av de nio gemenskapstillverkare som stödde begäran om översyn var inte samarbetsvilliga i undersökningen. Undersökningen visade att de sju samarbetsvilliga gemenskapstillverkare som ställt sig bakom begäran om översyn hade en andel av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen av den berörda produkten på mer

än 65 % under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör därför gemenskapsindustrin enligt artikel 4.1 i grundförordningen. Dessa samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen benämns nedan gemenskapsindustrin.

E. ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

1. Förbrukning i gemenskapen

28. Förbrukningen i gemenskapen räknades fram genom att de mängder som såldes på gemenskapsmarknaden av gemenskapsindustrin och av övriga icke samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen lades samman med de totala importmängderna enligt Eurostats uppgifter. Försäljningsvolymen för de tillverkare i gemenskapen som inte var samarbetsvilliga i förfarandet fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter till omkring 30 % av samtliga gemenskapstillverkares sammanlagda försäljning.

På grundval av ovanstående uppvisade utvecklingen av förbrukningen av syntetfiber av polyester i gemenskapen en svagt nedåtgående tendens totalt sett under den undersökta perioden. Förbrukningen minskade från 540 000 ton 1994 till 490 000 ton 1995 och ökade, efter en tillfällig nedgång till 460 000 ton 1996, till 520 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en minskning med totalt sett 3 % under den undersökta perioden.

2. Import till gemenskapen från Taiwan och Korea

a) Import från Korea

29. Med hänsyn till de slutsatser beträffande dumpning och sannolikheten för att dumpningen skulle återkomma som hade dragits när det gäller importen från Korea drogs slutsatsen att situationen på gemenskapsmarknaden för syntetfibrer av polyester inte skulle analyseras när det gällde import med ursprung i detta land.

b) Volym, värde och marknadsandel för importen från Taiwan

30. Importen från Taiwan ökade från ca 8 000 ton 1994 till ca 27 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med ca 240 %. Värdet på importen från Taiwan ökade från 9,9 miljoner ecu 1994 till 29,3 miljoner ecu under undersökningsperioden, eller med 196 %.

Marknadsandelen, uttryckt i volym och baserad på den totala förbrukningen i gemenskapen, för den dumpade importen från Taiwan ökade från 1,5 % till 5,3 under undersökningsperioden, eller med 253 %.

c) Priser på importen från Taiwan

31. Priserna på importen från Taiwan minskade mellan 1994 och undersökningsperioden med 14 %. Det bör noteras att dessa priser befanns vara lägre än gemenskapsindustrins priser under hela den undersökta perioden.

d) Prisunderskridande för importen från Taiwan

32. För fastställandet av prisunderskridandet analyserades uppgifter avseende undersökningsperioden. Prisunderskridandet fastställdes på grundval av en jämförelse mellan exportpriset och de priser som togs ut av gemenskapsindustrin i samma handelsled. De försäljningspriser hos gemenskapsindustrin som beaktades var de priser som togs ut av oberoende kunder, vid behov justerade till nivån fritt fabrik, dvs. exklusive transportkostnader. De exporterande tillverkarnas försäljningspriser (cif gemenskapens gräns) justerades för att ta hänsyn till den tull och den antidumpningstull som betalats. Alla priserna jämfördes sedan rabatter och avdrag frånräknats.
33. Resultatet av jämförelsen (som avsåg vägda genomsnitt) visade för importen från Taiwan en vägd genomsnittlig marginal för prisunderskridandet, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser, på 16,7 %.

Detta skall jämföras med det prisunderskridande som konstaterades i den föregående undersökningen, nämligen mellan 22 % och 30 % för Taiwan.

Det genomsnittliga prisunderskridandet för de exporterande tillverkarna fortsatte att vara betydande, trots att de gällande antidumpningsåtgärderna hade en viss pris-höjande verkan på importpriserna.

3. Gemenskapsindustrins situation*a) Inledande anmärkning*

34. Undersökningen av gemenskapsindustrins situation omfattar perioden från och med 1994 till och med undersökningsperiodens slut. Det bör noteras att, som nämns i skäl 1 och följande, antidumpningsåtgärder var i kraft under denna period med därav följande verkningar för gemenskapsindustrin.

b) Produktion, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

35. Gemenskapsindustrins produktion minskade under den undersökta perioden från ca 374 000 ton 1994 till ca 343 000 ton under undersökningsperioden. Minskningen återspeglar nedläggningen av produktionsanlägg-

ningar hos ett antal företag inom gemenskapsindustrin. Detta motsvarar en minskning med totalt 8 %. Produktionen sjönk snabbare än konsumtionen, som minskade med 3 % under den undersökta perioden.

36. Beträffande kapaciteten bör det noteras att anläggningar för tillverkning av syntetfibrer av polyester också används för att tillverka andra produkter vilka inte berörs av detta förfarande, t.ex. kabel och tops. Därför gjordes en uppskattning av den kapacitet som gemenskapsindustrin normalt avdelar för tillverkning av den berörda produkten. Det konstaterades att kapaciteten minskade från 432 300 ton 1994 till 401 500 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en minskning med 7 %. Detta ligger i stort sett i linje med den produktionsminskning som anges i föregående skäl. Kapacitetsutnyttjandet minskade något under den undersökta perioden, från 86,6 % 1994 till 85,7 % under undersökningsperioden.

c) Gemenskapsindustrins försäljning

37. Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden minskade under den undersökta perioden, från 330 000 ton 1994 till 295 000 ton under undersökningsperioden. Detta motsvarar en minskning totalt sett på 11 %. Utvecklingen visar att gemenskapsindustrins försäljning inte följt utvecklingen av förbrukningen, som sjönk med 3 % under den undersökta perioden.

d) Marknadsandel

38. Utvecklingen av försäljningen, volymmässigt, i jämförelse med utvecklingen av förbrukningen i gemenskapen visar att gemenskapsindustrins marknadsandel minskade under den undersökta perioden. Dess marknadsandel minskade från 61 % 1994 till 60 % 1995, 59 % 1996 och 56 % under undersökningsperioden. Den totala förlusten i marknadsandel var 5 procentenheter mellan 1994 och undersökningsperioden.

e) Lager

39. Lagren ökade väsentligt, med 33 % mellan 1994 och undersökningsperioden.

f) Genomsnittliga försäljningspriser och prisutveckling

40. De vägda genomsnittliga priserna när det gäller gemenskapsindustrins försäljning av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden växlade under den undersökta perioden, men ökade totalt sett med 3 %.

Det bör observeras att priserna på syntetfibrer av polyester hos alla aktörer på marknaden påverkats av prisutvecklingen för de grundläggande råvarorna, såsom ren tereftalsyra, dimetyltereftalat och glykol, vilka svarar för 60–70 av tillverkningskostnaden för den slutliga produkten. På grund framför allt av den världsomfattande brist på dessa råvaror som gav sig till känna i slutet av 1993 och fortsatte under 1994 och 1995 ökade priserna, vilket återspeglades i en motsvarande ökning av tillverkningskostnaderna. Från och med 1995 har emellertid pristrenden för dessa råvaror vänt.

g) Lönsamhet

41. Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga förlust var år 1994 3,5 %, uttryckt i procent av nettoförsäljningen. Därefter förbättrades dess ekonomiska situation, särskilt under 1995 (vinst 7,5 %). Förbättringen berodde delvis på att alla aktörer på gemenskapsmarknaden kunde höja sina priser på grund av de ökade råvarukostnaderna (se skäl 40), och gemenskapsindustrin kunde också förbättra sin ekonomiska situation tack vare minskade omkostnader. Det bör dock noteras att gemenskapsindustrins ekonomiska resultat försämrades från och med 1995 och att vinsten sjönk från 7,5 % till 5,6 % under undersökningsperioden.

h) Investeringar

42. Gemenskapsindustrin gjorde årligen betydande investeringar under den undersökta perioden. Investeringarna ökade från 58 miljoner ecu år 1994 till 44 miljoner ecu år 1995 och nådde som mest 81 miljoner ecu 1996. Under undersökningsperioden investerades 14 miljoner ecu. Det bör noteras att denna betydande satsning till största delen utgjordes av ersättningsinvesteringar i maskiner som led i ett övergripande omstruktureringsprogram.

i) Sysselsättning

43. På grund av en viss minskning av produktionskapaciteten och omstruktureringar minskade sysselsättningen från ca 2 300 anställda 1994 till ca 2 000 anställda under undersökningsperioden, eller med 9,2 %.

4. Slutsats beträffande gemenskapsindustrins situation

44. Analysen ovan visar att ekonomiska indikatorer såsom produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljning och lager fortsatte att utvecklas negativt. Visserligen skall detta ses mot bakgrund av en något krympande förbrukning, men

man måste ändå ha i åtanke att gemenskapsindustrin förlorade marknadsandelar under denna period. Undersökningen har också visat att gemenskapsindustrin lidit av ett betydande pristryck, och ett väsentligt prisunderskridande har vidare fastställts för import med ursprung i Taiwan.

45. Beträffande gemenskapsindustrins ekonomiska situation bör det noteras att industrin uppvisade lönsamhet under 1995, efter råvaruprisuppgången och inledandet av antidumpningsundersökningen beträffande import från Vitryssland. Gemenskapsindustrins ekonomiska resultat utvecklades emellertid negativt från och med 1995, vilket sammanföll med att ökad import från Taiwan fyllde tomrummet efter importen från Vitryssland.
46. Med stöd av analysen ovan drogs slutsatsen att gemenskapsindustrin har fortsatt att befinna sig i en svag ekonomisk situation.

F. SANNOLIKHETEN FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER

47. Utöver analysen beträffande förekomsten av dumpning när det gällde import med ursprung i Taiwan och analysen av gemenskapsindustrins situation gjordes en undersökning av om det var sannolikt att skadan skulle återkomma om de åtgärder som tillämpas på import från Taiwan skulle tillåtas upphöra att gälla.

1. Analys av situationen för det berörda exportlandets tillverkare

48. Det konstaterades att den sammanlagda produktionskapaciteten i Taiwan ökade med 21,3 % mellan 1995 och undersökningsperioden eller med 135 000 ton. De exporterande tillverkarna i Taiwan planerade att öka sin produktionskapacitet och även att öka sitt kapacitetsutnyttjande till mer än 90 % under 1998, vilket kommer att leda till en produktionsökning på ytterligare 30 000 ton.
49. Det konstaterades också att importen med ursprung i Taiwan ökade väsentligt mellan 1994 och undersökningsperioden (+242 % i volym), trots gällande antidumpningsåtgärder. Det bör observeras att denna import nästan fördubblades mellan 1995 och 1996 och mer än tredubblades mellan 1994 och undersökningsperioden. Marknadsandelen för denna import ökade väsentligt mellan 1994 och undersökningsperioden, från 1,5 % till 5,3 %. Det har vidare fastställts att importen skedde till priser som under undersökningsperioden väsentligt (16,7 %) underskred gemenskapsindustrins priser.

2. Verkan av importen från Taiwan i avsaknad av antidumpningsåtgärder

50. I frågan om den skadliga dumpningen skulle återkomma gjordes bedömningen att de priser som skulle kunna tas ut om det inte tillämpades några antidumpningsåtgärder skulle leda till ett prisunderskridande på 24,5 %. Denna siffra räknades fram enligt samma metod som den som beskrivs i skäl 32, med undantag av att någon antidumpningstull inte lades till importpriset.
51. Om antidumpningsåtgärderna tillåts upphöra att gälla väntas importen från Taiwan till gemenskapen öka ytterligare och priserna på importen falla. Det konstaterades att importen från Taiwan hade ökat även när åtgärder var i kraft. I avsaknad av åtgärder kan det dessutom inte uteslutas att det relativt sett högre priset på gemenskapsmarknaden skulle utgöra ett incitament att till gemenskapsmarknaden omdirigera export från Taiwan som för närvarande sänds till andra tredje länder.
52. När det gäller gemenskapsindustrins lönsamhet kan man förutse två grundläggande scenarier om antidumpningsåtgärderna mot import med ursprung i Taiwan tillåts upphöra att gälla. Enligt det första kommer gemenskapsindustrin att fortsätta att sälja till samma priser, vilket kommer att resultera i minskad marknadsandel med direkta följder för lönsamheten på lång sikt. Enligt det andra kommer gemenskapsindustrin att sänka priserna för vissa delar av sin försäljning, nämligen de delar där konkurrensen från Taiwan är som mest intensiv, vilket kommer att leda till försämrad lönsamhet. Det har uppskattats att gemenskapsindustrin i det första scenariot skulle förlora ytterligare 2,5 % av sin marknadsandel och få sin lönsamhet försämrad på kort sikt med 9,5 %. Skulle gemenskapsindustrin däremot följa den nedåtgående pristrenden skulle lönsamheten sjunka från 5,6 % till 2,7 %. Enligt bägge dessa scenarier skulle alltså gemenskapsindustrins lönsamhet påverkas negativt av att dumpad import med ursprung i Taiwan orsakar skada.

3. Slutsats beträffande återkomsten av skadlig dumpning

53. Priserna på den dumpade importen från Taiwan minskade under undersökningsperioden med 14 %, samtidigt som gemenskapsindustrins priser ökade med 3 %. Följden blev att marknadsandelen för importen från Taiwan ökade från 1,5 % år 1994 till 5,3 % under undersökningsperioden, eller med 253 %. När importen från Taiwan började fylla det tomrum som Vitryssland lämnat försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation.
54. Den betydande produktionskapaciteten i Taiwan, vilken delvis installerats helt nyligen, de attraktiva priserna på gemenskapsmarknaden och därmed risken för en exportoffensiv tyder på att de antidumpningsåtgärder som

nu är i kraft beträffande Taiwan bör bibehållas så att det kan undvikas att den skadliga dumpningen återkommer.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

55. Det kan erinras om att det i tidigare undersökningar ansetts att det inte skulle strida mot gemenskapens intresse att införa åtgärder. Det bör också noteras att den nu aktuella undersökningen är en översyn, och att analysen avser en situation i vilken antidumpningsåtgärder redan tillämpats. Undersökningen äger alltså rum vid en tidpunkt och är av sådant slag att det är möjligt bedöma eventuella negativa, otillbörliga verkningar för de parter som berörs av påförda antidumpningsåtgärder.

På denna grundval undersöktes om det, trots slutsatserna beträffande sannolikheten för att den skadliga dumpningen fortsätter eller återkommer, var klart att det inte ligger i gemenskapens intresse att fortsätta att tillämpa åtgärderna i detta särskilda fall. I enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen övervägdes därför verkningarna av åtgärder för alla parter som berördes av förfarandet och även följderna av att inte fortsätta att tillämpa åtgärderna gentemot Taiwan.

2. Gemenskapsindustrins intresse

56. Gemenskapsindustrin har i närmare tio år fått känna av följderna av lågprisimport eller dumpad import av syntetfibrer av polyester. Som visats i det föregående har syftet med de antidumpningsåtgärder som nu är föremål för översyn, nämligen att återupprätta lojal konkurrens på gemenskapsmarknaden mellan tillverkarna i gemenskapen och deras exporterande motsvarigheter i tredje land, inte uppnåtts fullt ut.

Genom att försöka sänka tillverkningskostnaderna och öka sin konkurrenskraft på denna priskänsliga marknad har gemenskapsindustrin under senare år gjort betydande ansträngningar för att höja produktiviteten. Dess rationaliseringsansträngningar var särskilt omfattande under den undersökta perioden. I en strävan att minska kostnaderna och förbättra sin konkurrenskraft lade en gemenskapstillverkare ned två produktionsanläggningar.

Med hänsyn till gemenskapsindustrins skada, särskilt det faktum att industrin hindrats från att helt återhämta sig från de ekonomiska svårigheter som uppstått på grund av den dumpade importen, görs bedömningen att gemenskapsindustrins situation, i avsaknad av åtgärder, sannolikt kommer att ytterligare förvärras. Detta skulle kunna resultera i en allvarlig sysselsättningsminskning och kan i sista hand leda till att antalet tillverkare i gemenskapen minskar.

De omstruktureringsansträngningar som nu pågår inom gemenskapsindustrin visar dessutom att den inte är redo att lämna detta tillverkningssegment. Det skulle därför ligga i gemenskapsindustrins intresse att antidumpningsåtgärderna bibehålls.

3. Verkningar för användare

57. Ingen användare i gemenskapen besvarade det frågeformulär som kommissionen sände ut i samband med den nu aktuella undersökningen. Det lades inte fram någon dokumentation beträffande verkningarna av de gällande åtgärderna för användarföretagens tillverkningskostnader. Någon analys av hur de åtgärder som nu är i kraft har påverkat användarnas tillverkningskostnader har följaktligen inte kunnat göras.
58. Två användarsammanslutningar på gemenskapsnivå lämnade uppgifter och yrkade på att åtgärderna skulle upphöra. De hävdade i sina inlagor att gemenskapsindustrin inte var i stånd att tillgodose efterfrågan. Vissa användare av en viss typ av syntetfibrer av polyester, stoppningsfibrer ("fiberfill"), uppgav för kommissionen att den största tillverkaren i gemenskapen av denna produkttyp inte kunde tillgodose deras behov. Någon särskild brist synes emellertid inte ha förelegat på gemenskapsmarknaden under den undersökta perioden. Syftet med antidumpningsåtgärder är inte att avstänga gemenskapsmarknaden från import, utan att kompensera för illojala handelsmetoder och förhindra snedvridande effekter av dumpad och skadlig import. I detta speciella fall förefaller åtgärderna inte ha hindrat import från att komma in på gemenskapsmarknaden. Som nämnts i det föregående ökade importen från Taiwan väsentligt under undersökningsperioden.

Med hänsyn till gemenskapsindustrins betydande produktionskapacitet och med tanke på att det finns andra leverantörer utanför gemenskapen konstaterades det vidare att risken för en allmän brist på tillgångssidan är mycket liten eller obefintlig.

59. Några berörda parter hävdade att det var risk för att produkter som tillverkats i gemenskapen och i vilka det ingår syntetfibrer av polyester inte skulle kunna konkurrera på den internationella marknaden om antidumpningsåtgärderna får fortsätta att gälla eller återinförs. Detta argument kan inte godtas, eftersom syntetfibrer som används för framställning i gemenskapen av produkter för försäljning på export kan införas till gemenskapen tullfritt enligt förfarandet för aktiv förädling. Eftersom de antidumpningsåtgärder som översynen gäller varit i kraft sedan minst fem år tillbaka, hade de berörda parterna dessutom möjlighet att visa i vad mån åtgärderna påverkat deras tillverkningskostnader och deras internationella konkurrenskraft, men några uppgifter i detta avseende lämnades inte.

På grundval av ovanstående och eftersom åtgärderna redan varit i kraft en viss tid och skulle komma att fortsätta att tillämpas på samma nivå, kan slutsatsen dras att användarnas situation inte skulle försämras om åtgärderna skulle bibehållas eller återinföras.

4. Följder för konkurrensen på gemenskapsmarknaden

60. Det har gjorts gällande att konkurrensen på gemenskapsmarknaden för syntetfibrer av polyester skulle komma att påverkas om antidumpningstullen får fortsätta att gälla, eftersom gemenskapsindustrin därigenom skulle få en starkare ställning.

När det gäller konkurrensbetingelserna på gemenskapsmarknaden kan anföras att de åtgärder som nu är i kraft inte är av sådan art att de exporterande tillverkare som översynen gäller uteslås från gemenskapsmarknaden. Åtgärderna kommer att medge att dessa exporterande tillverkare fortsätter att vara verksamma på marknaden. Det kan erinras om att användarindustrierna och andra ekonomiska aktörer alltid haft förmånen av att kunna välja mellan en rad konkurrenter på marknaden.

Användarna av den berörda produkten skulle alltså också fortsättningsvis ha förmånen av att ha tillgång till en marknad där en rad leverantörer är verksamma.

5. Slutsats

61. På grundval särskilt av ovanstående omständigheter och överväganden och efter en prövning av de argument som framförts av gemenskapsindustrin och av sammanslutningar som representerar användare av den berörda produkten drogs slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte fortsätta att tillämpa gällande åtgärder beträffande import från Taiwan.

H. AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET BETRÄFFANDE IMPORT MED URSPRUNG I KOREA

62. På grundval av slutsatserna i skäl 26 är de antidumpningsåtgärder som för närvarande är i kraft beträffande import med ursprung i Korea inte längre berättigade om det efter samråd fastställs att skyddsåtgärder inte är nödvändiga och rådgivande kommittén inte anför några invändningar, skall undersökningen efter förfarandet avslutas i enlighet med artikel 11 jämförd med artikel 9 i grundförordningen.
63. Därför har kommissionen dragit slutsatsen att de skyddsåtgärder som för närvarande är i kraft mot import med ursprung i Sydkorea inte längre är nödvändiga, och att förfarandet bör avslutas.

I. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER BETRÄFFANDE IMPORT MED URSPRUNG I TAIWAN

64. Av ovanstående följer att de antidumpningstullar på import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Taiwan som infördes genom förordning (EEG) nr 3017/92 bör bibehållas i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av syntetfibrer av polyester, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5503 20 00, med ursprung i Taiwan.

2. Tullen skall beräknas på grundval av produktens nettopris fritt gemenskapens gräns före tull och tullsatsen skall vara 13 % för syntetfibrer av polyester med ursprung i Taiwan (Taric-tilläggsnummer 8195), med undantag av syntetfibrer av polyester vilka tillverkats av nedan förtecknade företag för vilka följande satser skall tillämpas:

— Far Eastern Textile Ltd, Taipei (Taric-tilläggsnummer 8192)	6,8 %
— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei (Taric-tilläggsnummer 8193)	5,9 %
— Shingkong Synthetic Fibres Co., Taipei (Taric-tilläggsnummer 8194)	13,0 %

Artikel 2

Antidumpningsförfarandet beträffande import av syntetfibrer av polyester med ursprung i Republiken Korea skall avslutas.

Artikel 3

Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juli 1999.

På rådets vägnar

S. HASSI

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1729/1999

av den 28 juli 1999

om fastställande av särskilda undantag från förordningarna (EEG) nr 3665/87 och (EEG) nr 3719/88 när det gäller mjölk och mjölkprodukter, nöt-, kalv- och griskött, ägg, fjäderfäkött, jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och vissa produkter inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 13.3 och 17.14 samt artikel 28 i denna samt motsvarande bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, och

av följande skäl:

1. I rådets förordning (EEG) nr 565/80⁽³⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83⁽⁴⁾, fastställs allmänna bestämmelser om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter.
2. I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 604/98⁽⁶⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter.
3. I kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/1999⁽⁸⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter.
4. I kommissionens beslut 1999/363/EG av den 3 juni 1999 om skyddsåtgärder när det gäller dioxinförgiftning av vissa animaliska produkter avsedda att användas som livsmedel eller foder⁽⁹⁾ och kommissionens beslut 1999/368/EG av den 4 juni 1999 om skyddsåtgärder när det gäller dioxinförgiftning av vissa animaliska produkter som härrör från nötkreatur och svin avsedda att användas som livsmedel eller foder⁽¹⁰⁾, i deras nu

gällande form, föreskrivs att det är förbjudet att exportera vissa produkter till tredje länder.

5. Som en följd av att man upptäckt dioxin i vissa produkter vidtog myndigheterna i vissa tredje länder åtgärder beträffande exportprodukter från gemenskapen. Dessa åtgärder har allvarligt skadat exportörernas ekonomiska intressen och påverkat exportmöjligheterna för vissa jordbruksprodukter på ett negativt sätt.
6. Mot bakgrund av vad som framgår ovan är det nödvändigt att anta särskilda bestämmelser samt att förlänga vissa tidsfrister som fastställs i förordningarna (EEG) nr 565/80, (EEG) nr 3665/87, och (EEG) nr 3719/88, i syfte att reglera den exportverksamhet som inte har kunnat slutföras på grund av ovannämnda förhållanden.
7. Detta undantag bör endast gälla sådana aktörer som kan bevisa — framför allt genom de dokument som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 4045/89⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3235/94⁽¹²⁾ — att de gått miste om exportmöjligheter på grund av de förhållanden som anges ovan och att licenserna utgjorde ett krav för export till de tredje länder som har vidtagit ovannämnda åtgärder.
8. Med tanke på omständigheterna bör denna förordning träda i kraft omedelbart.
9. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från samtliga berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Denna förordning skall omfatta de produkter som förtecknas på följande ställen:

- Artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk och mjölkprodukter).
- Artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 805/68⁽¹³⁾ (nöt- och kalvkött).

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 351, 14.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 80, 18.3.1998, s. 19.

⁽⁷⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 48.

⁽⁹⁾ EGT L 141, 4.6.1999, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EGT L 142, 5.6.1999, s. 46.

⁽¹¹⁾ EGT L 388, 30.12.1989, s. 18.

⁽¹²⁾ EGT L 338, 28.12.1994, s. 16.

⁽¹³⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

- Artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2759/75 ⁽¹⁾ (gris-kött).
- Artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2771/75 ⁽²⁾ (ägg).
- Artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2777/75 ⁽³⁾ (fjäder-käkött).

2. Denna förordning skall också gälla jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget enligt vad som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1222/94 ⁽⁴⁾ och produkter som exporteras i form av KN-nr 2309 enligt vad som anges i bilaga A till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽⁵⁾.

3. Denna förordning skall bara tillämpas i de fall där de berörda exportörerna kan lägga fram bevis som godtas av de behöriga myndigheterna och som visar att de gått miste om vissa exportmöjligheter på grund av skyddsåtgärder som fastslagits av kommissionen eller hygienåtgärder som vidtagits av myndigheterna i de tredje länder som är bestämmelseländer till följd av upptäckten av dioxin i vissa produkter från gemenskapen.

De behöriga myndigheterna skall framför allt grunda sitt godkännande på de affärshandlingar som avses i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 4045/89.

Artikel 2

1. Denna artikel skall tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk och mjölkprodukter) och produkter som exporteras i form av KN-nr 2309 enligt vad som anges i bilaga A till förordning (EEG) nr 1766/92.

2. Efter ansökan från licensinnehavaren skall giltighetstiden för exportlicenser som utfärdats i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1162/95 ⁽⁶⁾, (EG) nr 1466/95 ⁽⁷⁾ och (EG) nr 174/1999 ⁽⁸⁾ och för vilka ansökan gjordes senast den 7 juni 1999, förlängas med

- fyra månader för licenser som gäller till och med den 31 maj 1999,
- tre månader för licenser som gäller till och med den 30 juni 1999,
- två månader för licenser som gäller till och med den 31 juli 1999,
- en månad för licenser som gäller till och med den 31 augusti 1999.

3. Efter ansökan från exportören och när det gäller sådana produkter för vilka tullformalitetserna för export hade fullgjorts senast den 30 juni 1999, skall den tidsfrist på 60 dagar för att lämna gemenskapens tullområde som avses i artikel 30.1 b i i förordning (EEG) nr 3719/88 och i artiklarna 4.1 och 32.1 i förordning (EEG) nr 3665/87 förlängas till 150 dagar.

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽⁶⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁷⁾ EGT L 144, 28.6.1995, s. 22.

⁽⁸⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

Artikel 3

1. Denna artikel skall tillämpas på jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, enligt vad som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1222/94.

2. Efter ansökan från licensinnehavaren skall giltighetstiden för förutfastställselicenser som utfärdats i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1223/94 ⁽⁹⁾ och för vilka ansökan gjorts senast den 7 juni 1999 samt vars giltighetstid inte gick ut före den 31 maj 1999 förlängas till och med den 30 september 1999.

3. Efter ansökan från exportören och när det gäller för vilka tullformalitetserna för export hade fullgjorts senast den 30 juni 1999 eller varor och produkter som är föremål för de förfaranden som fastställs i artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80 och för vilka tullformalitetserna fullgjorts senast den 30 juni 1999, skall den tidsfrist på 60 dagar för att lämna gemenskapens tullområde som avses i artikel 30.1 b i i förordning (EEG) nr 3719/88 och i artiklarna 4.1 och 32.1 i förordning (EEG) nr 3665/87 förlängas till 150 dagar.

Artikel 4

1. Denna artikel skall tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den här förordningen, utom de som omfattas av förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk och mjölkprodukter).

2. Efter ansökan från licensinnehavaren skall sådana exportlicenser som utfärdats i enlighet med kommissionens förordningar (EG) nr 1445/95 ⁽¹⁰⁾ (nöt- och kalvkött), (EG) nr 1370/95 ⁽¹¹⁾ (griskött), (EG) nr 1371/95 ⁽¹²⁾ (ägg) och (EG) nr 1372/95 ⁽¹³⁾ (fjäderfäkött) och för vilka ansökan inkommit senast den 7 juni 1999, utom de licenser vars giltighetstid gick ut före den 27 maj 1999, dras tillbaka och motsvarande säkerheter frisläppas.

3. Efter ansökan från exportören och när det gäller produkter

— som var föremål för de förfaranden som avses i artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80 eller för vilka tullformalitetserna för export hade fullgjorts senast den 30 juni 1999, skall den tidsfrist på 60 dagar för att lämna gemenskapens tullområde som avses i artikel 30.1 b i i förordning (EEG) nr 3719/88 och i artiklarna 4.1 och 32.1 i förordning (EEG) nr 3665/87, förlängas till 150 dagar,

— för vilka tullformalitetserna för export hade fullgjorts senast den 30 juni 1999 men som ännu inte har lämnat gemenskapens tullområde eller som är föremål för de förfaranden som fastställs i artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80 skall aktören återbetala alla bidrag som betalats ut i förskott, samtidigt som de säkerheter som har ställts i samband med dessa aktiviteter skall frisläppas,

⁽⁹⁾ EGT L 136, 31.5.1994, s. 33.

⁽¹⁰⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽¹¹⁾ EGT L 133, 17.6.1995, s. 9.

⁽¹²⁾ EGT L 133, 17.6.1995, s. 16.

⁽¹³⁾ EGT L 133, 17.6.1995, s. 26.

— för vilka tullformaliteterna för export hade fullgjorts senast den 30 juni 1999, som har lämnat gemenskapens tullområde och som därefter har återinförts och övergått till fri omsättning inom gemenskapen, skall exportören återbetala alla bidrag som betalats ut i förskott, samtidigt som de säkerheter som har ställts i samband med dessa aktiviteter skall frisläppas.

Artikel 5

Efter ansökan från exportören och genom undantag från artikel 6.1 första stycket i kommissionens förordning (EEG) nr 1964/82 ⁽¹⁾ om villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag för vissa urbenade styckningsdelar av nötkreatur skall, i de fall där tullformaliteterna för export eller de formaliteter som rör förfarandena i artiklarna 4 och 5 i förordning (EEG) nr 565/80 inte hade slutförts senast den 30 juni 1999, och när det gäller den totala kvantitet kött som anges i det intyg som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1964/82 och som utfärdats senast den 30 juni 1999, det särskilda bidraget behållas av exportören för de kvantiteter som har exporterats och som frisläppts för konsumtion i ett tredje land.

Detta gäller också i de fall där, i enlighet med artikel 4.3 andra och tredje strecksatsen i den här förordningen, en del av den totala kvantitet som anges i det intyg som avses i artikel 4.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1964/82, inte har frisläppts för konsumtion i ett tredje land.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

Artikel 6

1. Varken det som föreskrivs i artikel 20.3 a, den 20-procentiga minskning som avses i artikel 20.3 b andra strecksatsen eller de ökningar på 15 % respektive 20 % som avses i artikel 23.1 respektive artikel 33.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 3665/87 skall tillämpas på export som skett genom licenser för vilka ansökan gjorts senast den 7 juni 1999.

2. I de fall där rätten till bidrag har dragits in skall de påföljder som fastställs i artikel 11.1 a 1 förordning (EEG) nr 3665/87 inte tillämpas.

Artikel 7

Produkter och varor för vilka gemenskapens tullformaliteter för export fullgjordes senast den 30 juni 1999 får återinföras till gemenskapens tullområde och placeras i en frizon, ett frilager eller tullager under 120 dagar i väntan på att slutdestinationen nås, utan att bidraget av denna anledning skall betalas tillbaka avseende slutdestinationen i fråga, eller säkerheten frisläppas.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall meddela hur stora kvantiteter av olika produkter som blivit föremål för var och en av de åtgärder som anges i den här förordningen, i enlighet med de förordningar som är tillämpliga för de olika produkterna i fråga.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1730/1999**av den 3 augusti 1999****om inledande av en enskild anbudsinfordran för försäljning för export av vinalkohol**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1627/98 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3877/88 av den 12 december 1988 om allmänna bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid de destillationer som avses i artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. I kommissionens förordning (EEG) nr 377/93 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1448/97 ⁽⁵⁾, fastställs närmare bestämmelser om avsättning av alkohol som framställs vid destillationsåtgärder enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av interventionsorganen.
2. Enskilda anbudsinfordringar bör inledas för export av vinalkohol till vissa västindiska och centralamerikanska länder för att säkerställa kontinuerlig försörjning av dessa länder och för att minska gemenskapens lager av vinalkohol.
3. En särskild säkerhet bör ställas för att garantera att alkoholen verkligen exporteras från gemenskapens tullområde, och gradvis stigande sanktioner bör införas om det datum som fastställts för exporten inte respekteras. Denna säkerhet bör vara oberoende av den s.k. uppfyllelse-säkerheten, som i synnerhet är till för att säkerställa att den alkohol som bjuds ut till försäljning förs ut från lagerlokalerna och används på föreskrivet sätt.
4. Efter rådets förordning (EG) nr 2799/98 ⁽⁶⁾ av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron skall anbudspriser och säkerheter uttryckas i euro och betalning skall göras i euro.
5. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom fem enskilda anbudsförfaranden, nr 267/99 EG, nr 268/99 EG, nr 269/99 EG, nr 270/99 EG och nr 271/99 EG, skall en sammanlagd mängd av 500 000 hl alkohol som härrör från destillationer enligt artiklarna 35, 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som innehas av det italienska, franska och spanska interventionsorganen bjudas ut till försäljning.

Var och en av de enskilda anbudsinfordringarna nr 267/99 EG, nr 268/99 EG, nr 269/99 EG, nr 270/99 EG och nr 271/99 EG skall omfatta en mängd på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Artikel 2

Den alkohol som bjuds ut till försäljning

- skall exporteras utanför gemenskapen,
- skall importeras till och dehydratiseras i ett av följande tredje länder:
 - Costa Rica,
 - Guatemala,
 - Honduras, däri inbegripet Swanöarna,
 - El Salvador,
 - Nicaragua,
 - Saint Kitts och Nevis,
 - Bahamas,
 - Dominikanska republiken,
 - Antigua och Barbuda,
 - Dominica,
 - Brittiska Jungfruöarna och Montserrat,
 - Jamaica,
 - Saint Lucia,
 - Saint Vincent med de nordliga Grenadinerna,
 - Barbados,
 - Trinidad och Tobago,
 - Belize,
 - Grenada med de sydliga Grenadinerna,
 - Aruba,
 - Nederländska Antillerna (Curaçao, Bonaire, Saint-Eustache, Saba och den sydliga delen av Saint-Martin),
 - Guyana,
 - Amerikanska Jungfruöarna,
 - Haiti,
- skall uteslutande användas som motorbränsle.

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 8.

⁽³⁾ EGT L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 43, 20.2.1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 25.7.1997, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

Artikel 3

De berörda behållarnas placering och referensnummer, vilken kvantitet alkohol som finns i varje behållare, alkoholhalt och alkoholens egenskaper, samt vissa särskilda villkor anges i bilaga I till denna förordning.

Artikel 4

Försäljningen skall äga rum enligt bestämmelserna i artiklarna 13–18, 30–34 samt 36–38 samt 30–34 i förordning (EEG) nr 377/93 och artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 2799/98.

Trots artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall dock sista dagen för inlämnande av anbud inom ramen för det anbuds-förfarande som föreskrivs i den här förordningen infalla mellan den 8:e och den 25:e dagen efter den dag då den enkla anbuds-infördran offentliggörs.

Artikel 5

1. Den deltagandesäkerhet som avses i artikel 15 i förordning (EEG) nr 377/93 skall vara 362 200 euro och skall ställas för hela den kvantitet som utbjuds till försäljning inom ramen för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Vad gäller deltagandesäkerheten skall de primära kraven i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾ vara att anbudet inte får dras tillbaka efter utgången av tidsfristen för inlämnande av anbud och att en exportsäkerhet samt en uppfyllelsesäkerhet ställs.

Deltagandesäkerheten för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen skall frisläppas om anbudet inte antas eller när anbudsgivaren har ställt hela exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten för den avsedda anbudsinfördringen.

2. Exportsäkerheten skall vara 5 euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent, och skall ställas för varje kvantitet alkohol som omfattas av en uttagsorder för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen.

Exportsäkerheten skall frisläppas endast av det interventionsorgan som innehar alkoholen för varje kvantitet som kan bevisas ha exporterats inom den tidsfrist som anges i artikel 6 i den här förordningen. Utan hinder av artikel 23 i förordning (EEG) nr 2220/85 och utom i fall av force majeure skall, om den tidsfrist som anges i artikel 6 överskrids, exportsäkerheten på 5 euro/hl alkohol uttryckt i 100 volymprocent vara förverkad

a) med 15 % i samtliga fall,

b) med 0,33 % av det återstående beloppet efter avdrag av de 15 % för varje dag med vilken den tidsfrist som satts för exporten överskrids.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

3. Uppfyllelsesäkerheten skall vara 25 euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Den skall frisläppas i enlighet med artikel 34.3 b i förordning (EEG) nr 377/93.

4. Utan hinder av artikel 17 i förordning (EEG) nr 377/93 skall exportsäkerheten och uppfyllelsesäkerheten ställas samtidigt hos det berörda interventionsorganet för var och en av de anbudsinfördringar som avses i artikel 1 i den här förordningen, senast dagen för utfärdandet av uttagsordern för den avsedda kvantiteten alkohol.

Artikel 6

1. Den alkoholexport som tilldelats genom anbudsinfördran enligt artikel 1 i den här förordningen skall avslutas senast den 31 januari 2000.

2. Användningen av den tilldelade alkoholen skall vara avslutad inom en tidsperiod av två år räknat från dagen för den första avhämtningen.

Artikel 7

För att ett anbud skall vara giltigt måste det innehålla uppgifter om platsen för slutanvändning av den tilldelade alkoholen samt en försäkran från anbudsgivaren att alkoholen kommer att sändas till den destinationen och användas för det ändamålet. Anbudet skall också innehålla bevis på att anbudsgivaren har bindande förpliktelser med en aktör inom motorbränslesektorn i det tredje land som nämns i artikel 2 i denna förordning vilken har åtagit sig att dehydratisera den tilldelade alkoholen i det landet och att exportera den för användning endast som motorbränsle.

Artikel 8

1. Innan den tilldelade alkoholen avhämtas skall interventionsorganet och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt ta ett referensstickprov och analysera detta för att fastställa alkoholhalten uttryckt som volymprocent för alkoholen i fråga.

Om slutresultatet av stickprovsanalysen visar att det finns en skillnad mellan den alkoholhalt uttryckt som volymprocent hos den alkohol som skall avhämtas och den minsta alkoholhalt uttryckt som volymprocent som anges i anbudsinfördran, skall följande bestämmelser tillämpas:

i) Interventionsorganet skall samma dag meddela kommissionen detta i enlighet med bilaga II, samt lagerhållaren och den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

ii) Den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt kan

— gå med på att ta över partiet med dess konstaterade egenskaper, under förutsättning att kommissionen går med på detta, eller

— vägra att ta över partiet i fråga.

I båda fallen skall den anbudsgivare som tilldelats kontrakt samma dag meddela interventionsorganet och kommissionen detta i enlighet med bilaga III.

När detta har fullgjorts skall anbudsgivaren, om han vägrar att ta över partiet i fråga, omedelbart befrias från sina åtaganden angående detta parti.

2. Om anbudsgivaren vägrar att ta över varorna i enlighet med punkt 1, skall interventionsorganet utan extra kostnad inom åtta dagar förse honom med en annan kvantitet alkohol av den föreskrivna kvaliteten.

3. Om avhämtningen av alkoholen försenas mer än fem arbetsdagar från den dag då den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt accepterade det parti som skall avhämtas, av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall medlemsstaten vara ansvarig för den ekonomiska ersättningen.

Artikel 9

Trots artikel 36.2 första stycket i förordning (EEG) nr 377/93 får den alkohol som finns i de behållare som angavs i meddelandet från medlemsstaterna i enlighet med artikel 36 i förordningen och som omfattas av de anbudsinfordringar som anges i artikel 1 i den här förordningen bytas ut av det interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga, efter överenskommelse med kommissionen, eller blandas med annan alkohol som levereras till interventionsorganet till dess att en uttagsorder utfärdas för den alkoholen, särskilt av logistiska skäl.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 267/99 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volum i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
FRANKRIKE	Port la Nouvelle	12	4 894	35 + 36	Rå + 92 %
	Av. Adolphe Turrel	1	47 995	35 + 36	Rå + 92 %
	BP 62	4	47 111	35 + 36	Rå + 92 %
	11210 Port la Nouvelle				
	Totalt		100 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 euro/l. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

- lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller
- lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 267/99 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27 augusti 1999 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:

- a) En hänvisning till enkel anbudsinfördran nr 267/99 EG.
- b) Det bjudna priset i euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

- c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
- SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (tfn 05-57 55 20 00, telex 572025, fax 05-57 55 20 59).

Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 362 200 euro.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 268/99 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volum i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Villarrobledo	1	34 297	35 + 36	Rå
	Villarrobledo	2	17 344	35 + 36	Rå
	Villarrobledo	4	25 620	35 + 36	Rå
	Villarrobledo	3	22 739	39	Rå
	Totalt		100 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 euro/l. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 268/99 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27 augusti 1999 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
- a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 268/99 EG.
 - b) Det bjudna priset i euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
- FEGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tfn 913 47 65 00, telex 23427 FEGA, fax 915 21 98 32).
- Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 362 200 euro.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 269/99 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volum i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
SPANIEN	Villarrobledo	3	19 157	39	Rå
	Villarrobledo	13	35 492	39	Rå
	Villarrobledo	15	30 020	39	neutral
	Tomelloso	5	15 331	35 + 36	Rå
	Totalt		100 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 euro/l. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfördran nr 269/99 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27 augusti 1999 kl. 12.00 (Brysselstid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
- a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 269/99 EG.
 - b) Det bjudna priset i euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
— FEGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (tfn 913 47 65 00, telex 23427 FEGA, fax 915 21 98 32).
- Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 362 200 euro.

ENKEL ANBUDESINFORDRAN nr 270/99 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volum i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Dist. Bonollo SpA — Anagni Paduni (Fr)		34 000	35	Rå
	Dist. Bonollo SpA — Anagni Paduni (Fr)		16 000	36	Rå
	Dist. Caviro Srl — Faenza (Ra)		30 000	35	Rå
	Dist. De Luca SpA — Lecce		5 000	35	Rå
	Dist. SVA SpA — Ortona (Ch)		5 000	35	Rå
	Dist. Di Lorenzo — Ponte Valleceppi (Pg)		10 000	35	Rå
	Totalt		100 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 euro/l. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

— lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller

— lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 270/99 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27 augusti 1999 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
- a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 270/99 EG.
 - b) Det bjudna priset i euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
- AIMA, via Palestro 81, I-00185 Roma (tfn (06) 47 49 91, telex 620331/620252/613003; fax (06) 445 39 40/495 39 40).
- Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 362 200 euro.

ENKEL ANBUDSINFORDRAN nr 271/99 EG

I. Lagringsplats, volym och egenskaper hos den alkohol som bjudits ut till försäljning

Medlemsstat	Lagringsort	Behållarens referensnummer	Volum i hl alkohol 100 % vol	Hänvisning till förordning (EEG) nr 822/87	Typ av alkohol
ITALIEN	Dist. Cipriani SpA — Chizzola di Ala (Tn)		11 000	35	Rå
	Dist. Mazzari SpA — S. Agata sul Santerno (Ra)		45 000	35	Rå
	Dist. Neri Srl — Faenza (Ra)		27 000	35	Rå
	Dist. Villapana — Villapana (Ra)		12 000	35	Rå
	Dist. Distercoop Srl — Faenza (Ra)		5 000	39	Rå
	Totalt		100 000		

Alla berörda parter kan, efter ansökan hos det berörda interventionsorganet, erhålla prover av den alkohol som utbjuds till försäljning mot betalning av 2,415 euro/l. Dessa prover tas av en representant för det berörda interventionsorganet.

II. Alkoholens destination och användning

Den alkohol som utbjuds till försäljning skall exporteras utanför gemenskapen. Den skall importeras till och dehydratiseras i det tredje land som anges i artikel 2 i denna förordning och får endast användas som motorbränsle.

Bevis avseende alkoholens destination och användning skall erhållas från en internationell övervakningsorganisation och lämnas till det berörda interventionsorganet.

Kostnaderna i samband med detta skall betalas av den anbudsgivare som har tilldelats kontrakt.

III. Inlämnande av anbud

1. Anbud skall lämnas in för en kvantitet på 100 000 hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.

Anbud som gäller en mindre kvantitet skall inte beaktas.

2. Anbuden skall antingen

- lämnas in per rekommenderat brev till Europeiska kommissionen, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, eller
- lämnas in till receptionen i Europeiska kommissionens byggnad "Loi 130" på Rue de la Loi/Wetstraat 130 i Bryssel, mellan kl. 11.00 och 12.00 den dag som anges i punkt 4.

3. Anbuden skall lämnas in i ett förseglat kuvert med påskriften "Anbud för enkel anbudsinfordran nr 271/99 EG – Alkohol, GD VI (enhet E/2) – Får endast öppnas på gruppens sammanträde"; detta kuvert skall i sin tur läggas i ett kuvert adresserat till kommissionen.

4. Anbuden skall vara kommissionen till handa senast den 27 augusti 1999 kl. 12.00 (Brysseltid).

5. Varje anbud skall innehålla anbudsgivarens namn och adress samt följande uppgifter:
- a) En hänvisning till enkel anbudsinfordran nr 271/99 EG.
 - b) Det bjudna priset i euro/hl alkohol uttryckt som 100 volymprocent.
 - c) Alla de åtaganden och försäkringar som avses i artikel 31 i förordning (EEG) nr 377/93, den slutliga destinationen för den tilldelade alkoholen och bevis på förpliktelse med en aktör för dehydratisering och användning endast som motorbränsle.
6. Varje anbud skall åtföljas av intyg på att deltagandesäkerhet har ställts från följande interventionsorgan:
- AIMA, via Palestro 81, I-00185 Roma (tfn (06) 47 49 91, telex 620331/620252/613003; fax (06) 445 39 40/495 39 40).
- Denna säkerhet skall motsvara ett belopp på 362 200 euro.
-

BILAGA II

De enda telex- och faxnummer i Bryssel som skall användas är följande:

GD VI/E/2 (att. MM. Chiappone/Innamorati):

- Telex 22037 AGREC B
 22070 AGREC B (grekiska bokstäver),
- Fax (32-2) 295 92 52.

BILAGA III

Meddelande om vägran eller godkännande av partier inom ramen för den enkla anbudsinfördran för export av vinalkohol som inleds genom förordning (EG) nr 1730/1999

- Namn på den anbudsgivare som tilldelas kontrakt:
- Datum för tilldelning av kontrakt:
- Datum för anbudsgivarens vägran eller godkännande av partiet:

Parti nr	Kvantitet i hl	Alkoholens lagringsort	Motivering av vägran eller godkännande av övertaget

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1731/1999
av den 3 augusti 1999
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 augusti 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för
bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0709 90 70	052	41,8
	999	41,8
	388	62,3
0805 30 10	524	91,1
	528	57,0
	999	70,1
	052	96,9
0806 10 10	388	132,7
	512	41,9
	600	83,0
	624	132,1
	999	97,3
	388	70,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	65,2
	508	68,6
	512	58,2
	524	48,2
	528	79,6
	800	183,3
	804	85,8
	999	82,4
	052	104,8
	388	72,7
0808 20 50	512	70,0
	528	65,7
	999	78,3
	052	162,1
	400	181,3
0809 20 95	616	210,7
	999	184,7
	052	66,7
	999	66,7
0809 30 10, 0809 30 90	064	58,1
	999	58,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1732/1999**av den 3 augusti 1999****om fastställande för juli månad 1999 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaderna för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om införande av en agromonetär ordning för euron ⁽³⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1713/93 av den 30 juni 1993 om särskilda bestämmelser för tillämpningen av jordbruksomräkningskurserna på sockerområdet ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1642/1999 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

1. I artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 1713/93 föreskrivs att det belopp som enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 1785/81 skall utgå som ersättning för lagringskostnader skall omräknas till nationell valuta med hjälp av en särskild jordbruksomräkningskurs, vilken skall vara lika med den tidsproportionellt beräknade genomsnittliga jordbruksomräkningskurs som gällt under lagringsmånaden. Denna särskilda jordbruksomräkningskurs måste fastställas varje månad för föregående månad. För de

belopp som skall utgå som ersättning från och med den 1 januari 1999, efter införandet av detta datum av en agromonetär ordning för euron, bör särskilda växelkurser endast fastställas mellan euron och de nationella valutorna i de medlemsstater som inte har infört den gemensamma valutan.

2. Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker måste fastställas för juli månad 1999 i de olika nationella valutorna i enlighet med bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den särskilda jordbruksväxelkurs som skall användas för de olika nationella valutorna för omräkning av det belopp som skall utgå som ersättning för de lagringskostnader som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 1785/81 skall fastställas för juli månad 1999 på det sätt som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 1999.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽⁵⁾ EGT L 195, 28.7.1999, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 augusti 1999 om fastställande för juli månad 1999 av den särskilda växelkursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker

Särskilda växelkurser		
1 euro =	7,43835	danska kronor
	324,922	grekiska drakmer
	8,74092	svenska kronor
	0,657140	pund sterling

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1733/1999
av den 3 augusti 1999
om ändring av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

1. Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 1692/1999 ⁽⁵⁾.

2. I artikel 2.1, i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 EUR/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 1692/1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1692/1999 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 1999.

På kommissionens vägnar

Monika WULF-MATHIES

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EGT L 201, 31.7.1999, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	16,19	6,19
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	26,19	16,19
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	36,79	26,79
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	36,79	26,79
	av medelhög kvalitet	78,28	68,28
	av låg kvalitet	91,47	81,47
1002 00 00	Råg	89,51	79,51
1003 00 10	Korn, för utsäde	89,51	79,51
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	89,51	79,51
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	102,80	98,68
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	102,80	98,68
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	100,36	90,36

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30.7.1999–2.8.1999)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/ton)	115,73	96,17	94,02	74,80	153,03 (**)	143,03 (**)	79,71 (**)
Tillägg för golfen (EUR/ton)	—	6,21	– 4,56	8,04	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/ton)	16,70	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 13,81 EUR/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 25,53 EUR/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/ton (HRW2)
0,00 EUR/ton (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 19 juli 1999

om åtgärder för bearbetning av visst animaliskt avfall till skydd mot transmissibel spongiform encefalopati och om ändring av kommissionens beslut 97/735/EG

(1999/534/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. I rådets direktiv 90/667/EEG ⁽²⁾ fastställs veterinära bestämmelser om bortskaffande och bearbetning av animaliskt avfall och dess utsläppande på marknaden samt om förhindrande av sjukdomsalstrande organismer i foder av animaliskt ursprung (däribland fisk).
2. Kommissionens beslut 92/562/EEG ⁽³⁾ fastställde de alternativa värmebehandlingssystem som anges i kapitel II punkt 6.c i bilaga II till direktiv 90/667/EEG.
3. År 1994 identifierades under fas 1 av en vetenskaplig studie av de fysiska parametrar som måste tillämpas för att inaktivera smittämnen av bovin spongiform encefalopati (BSE) och scrapie de minimiparametrar som krävs för att inaktivera smittämnen av BSE. Man identifierade också vissa processer som inte var effektiva.

4. Resultaten från fas 2 av den studien visade att endast ett av de testade systemen klarade att helt inaktivera smittämnen av scrapie i kött- och benmjöl.

5. Det är därför nödvändigt att säkerställa att de system som har visat sig vara ineffektiva inte används för bearbetning av animaliskt avfall från däggdjur, i syfte att skydda djur från riskerna med smittämnen av spongiform encefalopati i djurfoder, såvida inte någon effektiv steriliseringsbehandling införs vid bearbetningen.

6. Vid sitt möte den 1–3 april 1996 drog rådet slutsatsen att ett kommissionsbeslut bör antas i enlighet med Ständiga veterinärkommitténs förfarande som skulle innehålla krav på att allt animaliskt avfall från däggdjur i gemenskapen skall bearbetas enligt en metod som i praktiken har påvisats vara effektiv för inaktivering av smittämnen av scrapie och BSE. Den enda metoden av detta slag utgörs för närvarande av upphettning i ett konverteringssystem som uppnår minst 133 °C under 20 minuter vid ett tryck av tre bar. Denna metod kan användas som enda process eller som en steriliseringsfas före eller efter bearbetningen.

7. Vetenskapliga styrkommittén antog den 26–27 mars 1998 ett yttrande om säkerheten beträffande kött- och benmjöl från däggdjur, som naturligt eller experimentellt är mottagligt för transmissibel spongiform encefalopati (TSE). Detta yttrande har uppdaterats genom en vetenskaplig rapport som antogs av Vetenskapliga styrkommittén den 24–25 september 1998, angående hur säkert det kött- och benmjöl från däggdjur är som används vid utfodring av husdjur, som inte är idisslare och som används för produktion av livsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ EGT L 363, 27.12.1990, s. 51. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽³⁾ EGT L 359, 9.12.1992, s. 23. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

8. Det är nödvändigt att definiera den maximala partikelstorlek samt den minimitid och minimitemperatur som skall tillämpas i godkända system för att säkerställa att sådana system fungerar i enlighet med de förfaranden som har visat sig vara effektiva.
9. Särskilda regler bör antas om kontroll av anläggningar.
10. Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén rekommenderade den 12 december 1994 detaljerade förfaranden för validering av konverteringsprocesser. Innan det har gjorts en vetenskaplig översyn av dessa förfaranden, är det nödvändigt att fastställa en lista över indikatorer som i tillämpliga fall grundar sig på denna vetenskapliga rekommendation, och som skall användas för validering av konverteringsprocesser för att garantera att de parametrar som fastställs i detta beslut uppnås vid varje enskild anläggning.
11. Kommissionens beslut 96/449/EG av den 18 juli 1996 om godkännande av alternativa värmebehandlingssystem för bearbetning av animaliskt avfall i syfte att inaktivera smittämnen av spongiform encefalopati⁽¹⁾ föreskriver att från den 1 april 1997 får djur inte utfodras med visst animaliskt avfall från däggdjur som inte har bearbetats i enlighet med de normer som fastställs i beslutet. Vid gemenskapsinspektioner som har genomförts nyligen, har det visat sig förekomma problem i samband med genomförandet av det beslutet på grund av svårigheter med den juridiska tolkningen.
12. Vetenskapliga styrkommittén antog den 26–27 mars 1998 ett yttrande om säkerhet beträffande talg som härrör från vävnader av idisslare. För att ta hänsyn till detta vetenskapliga yttrande är det nödvändigt att fastställa krav för framställning av utsmält fett från vävnader av idisslare. Det bör fastställas en tidsfrist för genomförandet av dessa krav.
13. Vid Internationella byråns för epizootiska sjukdomar (OIE:s) generalförsamling i Paris den 29 maj 1998 antogs en revision av OIE:s allmänna regler för djurhälsa i fråga om BSE. I artikel 3.2.13.3 i de allmänna reglerna rekommenderas att veterinära myndigheter utan inskränkningar bör få tillåta import och transit av proteinfri talg (med en högsta tillåtna halt av orenheter på 0,15 viktprocent) till och genom sitt territorium, om denna talg härrör från friska djur, oberoende av det exporterande landets status. I artikel 3.12.13.16 i de allmänna reglerna rekommenderas urvals- och bearbetningsförhållanden under vilka talg (ej proteinfri) och talgprodukter (ej proteinfria) bör få säljas och köpas.
14. Vissa användningar av animaliskt avfall kan undantas från kraven i detta beslut. Vidare får även produkter som skall användas i industriella syften undantas från kraven i detta beslut om det kan garanteras att produkterna i fråga inte kommer att användas i en foderkedja eller som gödningsmedel.
15. Mot bakgrund av ovanstående behöver beslut 96/449/EG omarbetas i grunden. För tydlighetens skull bör beslutet ersättas.
16. Kommissionens beslut 97/735/EG av den 21 oktober 1997 om vissa skyddsåtgärder med avseende på handel med vissa typer av animaliskt avfall från däggdjur⁽²⁾ bör ändras för att överensstämma med föreliggande beslut.
17. Detta beslut får inte påverka tillämpningen av rådets beslut 98/256/EG⁽³⁾ och kommissionens beslut 98/653/EG⁽⁴⁾, vilka fastställer särskilda villkor för produktion av aminosyror, peptider och talg och produkter som har framställts av talg i Förenade kungariket och Portugal.
18. Detta beslut får inte påverka antagandet av bestämmelser för organiseringen av förebyggande och kontroll av transmissibel spongiform encefalopati.
19. Kommissionen har genom beslut 97/534/EG⁽⁵⁾ förbjudit användande av riskmaterial i fråga om TSE.
20. Kommissionen har genom beslut 98/272/EG⁽⁶⁾ fastställt vilka åtgärder som skall tillämpas när djur misstänks ha TSE.
21. Ständiga veterinärkommittén har avgivit ett positivt yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Detta beslut är tillämpligt på bearbetning av högrisk- och lågriskavfall från däggdjur som omfattas av bestämmelserna i direktiv 90/667/EEG, däribland sådana biprodukter från däggdjur som inte är avsedda som livsmedel och som uppstår vid produktion av produkter som är avsedda som livsmedel.
2. Medlemsstaterna skall säkerställa att allt avfall som omfattas av detta beslut bearbetas i överensstämmelse med kraven i bilaga I.
3. Punkt 2 skall inte gälla vid bearbetning av
- a) lågriskmaterial enligt direktiv 90/667/EEG för framställning av foder för sällskapsdjur,

⁽²⁾ EGT L 294, 28.10.1997, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 113, 15.4.1998, s. 32. Beslutet senast ändrat genom kommissionens beslut 98/692/EG (EGT L 328, 4.12.1998, s. 28).

⁽⁴⁾ EGT L 311, 20.11.1998, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 95. Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 98/745/EG (EGT L 358, 31.12.1998, s. 113).

⁽⁶⁾ EGT L 122, 24.4.1998, s. 59.

⁽¹⁾ EGT L 184, 24.7.1996, s. 43.

- b) animaliskt avfall enligt artikel 7 ii i direktiv 90/667/EEG för utfodring av djur i djurparker, cirkusdjur, pälsdjur och jakt-hundar från godkända jaktsällskap samt vid odling av mask för fiskbete,
 - c) avfettade ben för framställning av gelatin,
 - d) hudar och skinn för framställning av gelatin, kollagen bindväv, hydrolyserade proteiner, hovar, horn, hår,
 - e) körtlar, vävnader och organ avsedda för farmaceutiska ändamål,
 - f) blod och blodprodukter,
 - g) mjölk och mjölkprodukter,
 - h) avfall från andra djur än idisslare för framställning av utsmälta fetter utom fettgrevar som härrör från sådan produktion,
 - i) lågriskavfall från idisslare för framställning av utsmälta fetter, utom fettgrevar som härrör från sådan produktion,
 - j) animaliskt avfall för framställning av produkter om det kan garanteras att de inte kan komma att ingå i någon livsmedels- eller foderkedja och inte kommer att användas som gödningsmedel,
- och till den 1 juli 2000
- k) högriskavfall från idisslare för framställning av utsmälta fetter utom fettgrevar som härrör från sådan produktion, och
 - l) ben som är lämpliga som livsmedel.

4. Medlemsstater som redan har infört krav för bearbetning av avfall som omfattas av detta beslut som är strängare än de som föreskrivs i bilaga I, får bibehålla sina befintliga krav.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att alla utsmälta fetter som härrör från avfall från idisslare renas på ett sådant sätt att den högsta andelen olösliga orenheter totalt som återstår inte överstiger 0,15 viktprocent.
2. Artikel 1.2 och punkt 1 i denna artikel skall inte gälla framställning av utsmälta fetter som härrör från avfall från idisslare om de skall bearbetas genom en metod som minst uppfyller normerna för en av de processer som beskrivs i bilaga II eller det kan garanteras att de inte kan komma att ingå i någon livsmedels- eller foderkedja.

Artikel 3

Utan hinder av artikel 1.2 och artikel 2 får medlemsstaterna tillåta

- a) bearbetning av avfall som omfattas av detta beslut genom en metod som inte uppfyller kraven i bilaga I om denna bearbetning följs av en process som uppfyller de kraven

eller om det erhållna proteinhaltiga materialet destrueras genom nedgrävning, förbränning, förbränning som bränsle eller en liknande metod som garanterar ett säkert bortskaffande, och

- b) framställning av utsmält djurfett från högriskavfall från idisslare genom en metod som inte uppfyller kraven i bilaga I eller normerna i bilaga II, om denna bearbetning följs av en process som uppfyller de kraven eller normerna om det erhållna utsmälta fett destrueras genom nedgrävning, förbränning, förbränning som bränsle eller en liknande metod som garanterar ett säkert bortskaffande.

Medlemsstater som tillåter en metod i enlighet med första stycket skall införa ett kontrollsystem för att säkerställa att avfall som omfattas av detta beslut och som inte har bearbetats i enlighet med kraven i bilaga I eller normerna i bilaga II, inte kan komma att ingå i foderkedjan eller användas som gödningsmedel.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall se till att anläggningar, som är godkända i enlighet med direktiv 90/667/EEG och där avfall som avses i artikel 1.2 bearbetas, utom sådana anläggningar som bearbetar avfall i enlighet med artikel 1.3 och artikel 3 första stycket a, drivs i enlighet med kraven i bilaga I samt valideras i enlighet med förfarandena i bilaga III.

Medlemsstaterna skall regelbundet utföra kontroller av driften av dessa anläggningar. Uppgifter om temperatur, tryck och partikelstorlek skall registreras för de godkända anläggningarna.

2. I enlighet med artikel 11 i direktiv 90/667/EEG skall medlemsstaterna se till att de anläggningar som drivs i enlighet med villkoren i detta beslut anges i förteckningen över godkända anläggningar för bearbetning av djuravfall.

Artikel 5

I bilaga II till beslut 97/735/EG skall "enligt de förfaranden som bestäms av Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén" ersättas med "enligt förfarandena i bilaga III till beslut 1999/534/EG".

Artikel 6

1. Beslut 96/449/EG upphör härmed att gälla.
2. Hänvisningar till beslut 96/449/EG skall förstås som hänvisningar till det här beslutet. Särskilt skall hänvisningar till artikel 1.2 i det nämnda beslutet förstås som hänvisningar till artikel 1.3 i det här beslutet och hänvisningar till bilagan till det nämnda beslutet förstås som hänvisningar till bilaga I till det här beslutet.

Artikel 7

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juli 1999.

Artikel 2.1 skall emellertid tillämpas från och med den 1 januari 2001.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1999.

På rådets vägnar

K. HEMILÄ

Ordförande

BILAGA I**BEARBETNINGSKRAV ENLIGT ARTIKEL 1.2**

Lägsta krav för bearbetning av animaliskt avfall från däggdjur:

a) Maximal partikelstorlek:	50 mm
b) Temperatur:	>133 °C
c) Tid:	20 minuter utan avbrott
Tryck (absolut) framkallat genom mättad ånga ⁽¹⁾	≥3 bar

Bearbetningen får genomföras i ett satssystem eller ett kontinuerligt system.

BILAGA II**NORMER ENLIGT ARTIKEL 2.2**

1. Transesterifiering eller hydrolys vid lägst: 200 °C, under motsvarande lämpligt tryck i 20 minuter (glycerol, fettsyror och estrar).
2. Saponifikation med NaOH 12 M (glycerol och tvål)
 - genom en satsprocess: 95 °C i tre timmar, eller
 - genom en kontinuerlig process: 140 °C, 2 bar (2 000 hPa) i 8 minuter eller motsvarande förhållanden.

⁽¹⁾ Mättad ånga innebär att all luft har ersatts med ånga i hela steriliseringskammaren.

BILAGA III

VALIDERINGSFÖRFARANDE FÖR ANLÄGGNINGAR DÄR ANIMALISKT AVFALL AV DÄGGDJUR BEARBETAS

Vid valideringsförfaranden skall hänsyn tas till åtminstone följande indikatorer:

1. Beskrivning av processen (med hjälp av ett processflödesdiagram).
2. Identifiering av kritiska kontrollpunkter och materialbearbetningshastigheten för kontinuerliga system.
3. Efterlevnad av följande bearbetningskrav:

a) maximal partikelstorlek:	50 mm
b) temperatur:	> 133 °C
c) tid:	minst 20 minuter utan avbrott
d) tryck (absolut) framkallat genom mättad ånga:	minst 3 bar
4. Förmågan att uppnå kraven i bilaga I:
 - a) Partikelstorlek för satsprocesser (under tryck) och kontinuerliga processer: partikelstorleken bestäms av storleken på kvarnens hål eller städets mellanrum.
 - b) Temperatur, tryck, bearbetningstid och materialbearbetningshastighet (endast för kontinuerliga system).
 - i) Satssystem (under tryck):
 - Temperaturen skall övervakas med hjälp av ett permanent termokorsinstrument och skall avbildas mot realtid.
 - Tryckfasen skall övervakas med permanent tryckmätare och trycket skall avbildas mot realtid.
 - Bearbetning skall visas genom tid/temperatur- och tid/tryckdiagram.Termokorsinstrumentet och tryckmätaren skall kalibreras minst en gång om året.
 - ii) Kontinuerligt trycksystem:
 - Temperatur och tryck skall övervakas med termokorsinstrument, eller infraröd temperaturpistol, och tryckmätare på bestämda platser genom processsystemet på ett sådant sätt, att man kan säkerställa att temperaturen och trycket överstämmer med parametervärdena enligt bilaga I inom hela det kontinuerliga systemet eller i en del av det. Temperatur och tryck skall avbildas mot realtid.
 - Resultaten av mätningarna av minsta genomgångstid i hela den aktuella delen av det kontinuerliga systemet där temperatur och tryck uppfyller villkoren i bilaga I skall meddelas de behöriga myndigheterna. För detta ändamål skall olösliga markörer (t.ex. mangandioxid) användas eller en annan metod med likvärdig tillförlitlighet. Noggranna mätningar och kontroller av materialbearbetningsvärdet är nödvändiga och måste under valideringstestet utföras i relation till en kritisk kontrollpunkt som kan övervakas kontinuerligt, till exempel:
 - transportskruvens varvantal per minut (varv/min) eller
 - elektrisk effekt (ampere vid en given spänning) eller
 - avdunstnings-/kondensationshastighet eller
 - antal pumpslag per tidsenhet.

All mät- och övervakningsutrustning skall kalibreras minst en gång om året.

Valideringsförfarandena skall upprepas med mellanrum eller när den behöriga myndigheten anser det nödvändigt och under alla omständigheter då väsentliga förändringar görs i processen (till exempel förändringar i fråga om den maskinella utrustningen, råmaterial etc.).

KOMMISSIONEN

BESLUT nr 1/99 AV TULLSAMARBETSKOMMITTÉN EG-TURKIET

av den 28 maj 1999

om förfaranden för att underlätta utfärdandet av varucertifikaten EUR.1 och upprättandet av fakturadeklARATIONER enligt de bestämmelser som reglerar förmånshandeln mellan Europeiska unionen, Turkiet och vissa europeiska länder

(1999/535/EG)

TULLSAMARBETSKOMMITTÉN EG-TURKIET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet av den 12 september 1963 om inrättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet,

med beaktande av beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 16 och 28 i detta, och

av följande skäl:

Gemenskapen och Turkiet har undertecknat förmånsavtal med följande europeiska länder: Norge, Schweiz, Island, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Polen, Rumänien, Bulgarien, Slovenien, Litauen, Lettland och Estland. Inom ramen för dessa avtal är det meningen att såväl produkter med ursprung inom gemenskapen som produkter med ursprung i Turkiet skall erhålla förmånsstatus.

Den lagstiftning som antagits för tillämpningen av tullunionen innehåller inte rent allmänt någon skyldighet att när det gäller handeln mellan gemenskapen och Turkiet ange varornas ursprung. För att beträffande produkter med ursprung i gemenskapen eller Turkiet full nytta skall kunna dras av fördelarna i de ovannämnda avtalen, är det nödvändigt att vidta sådana åtgärder som gör det möjligt att, när så krävs, mellan aktörerna överföra uppgifter om varornas ursprung för att ett ursprungsintyg därefter skall kunna utfärdas.

Det är därför lämpligt att låta leverantörerna av dessa produkter få uppvisa ursprungsbevis för produkterna på samma villkor som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3351/83 av den 14 november 1983 om förfarandet för att underlätta utgivandet av varucertifikaten EUR.1 och utformningen av blanketterna EUR.2 enligt de bestämmelser som kontrollerar

förmånshandel mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och vissa länder ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Användning av leverantörsdeklARATIONER

1. Leverantörer av varor som är avsedda att exporteras från gemenskapen till Turkiet eller från Turkiet till gemenskapen, antingen i samma tillstånd eller efter ytterligare bearbetning eller förädling, får tillhandahålla en deklARATION om tillståndet hos de levererade varorna i förhållande till de ursprungsregler som anges i varje avtal som gemenskapen eller Turkiet har ingått, nedan kallad leverantörsdeklARATION.

2. LeverantörsdeklARATIONER får användas av exportörer som bevis, särskilt som stöd för ansökningar om utfärdande av varucertifikat EUR.1 eller som grundval för ifyllandet av fakturadeklARATIONER.

AVDELNING II

LEVERANTÖRSDEKLARATIONER

Artikel 2

Upprättande av leverantörsdeklARATIONER

En separat leverantörsdeklARATION skall, utom i fall enligt artikel 3, upprättas av leverantören för varje varupost på fakturan för denna sändning eller på en bilaga till den fakturan eller på en följesedel eller på annat handelsdokument i samband med denna sändning som beskriver dessa varor tillräckligt detaljerat för att de skall kunna identifieras. DeklARATIONEN får utfärdas när som helst, även efter det att varorna levererats.

⁽¹⁾ EGT L 35, 13.2.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 339, 5.12.1983, s. 19.

*Artikel 3***Leverantörsdeklarationer för längre tid**

1. När en leverantör regelbundet förser en viss kund med varor vars ursprungstillstånd förutses bestå under en avsevärd tid får han låta en enda leverantörsdeklaration omfatta efterföljande sändningar av dessa varor, nedan kallad leverantörsdeklaration för längre tid.
2. En leverantörsdeklaration för längre tid får normalt upprättas för en tid av upp till ett år från dagen för uppvisandet. Tullmyndigheterna får fastställa de villkor enligt vilka leverantörsdeklarationen får omfatta en längre tid.
3. Leverantören skall omedelbart underrätta köparen om leverantörsdeklarationen för längre tid inte längre är giltig för de levererade varorna.

*Artikel 4***Blankett och ifyllande av leverantörsdeklarationer**

1. För varor som har erhållit förmånsberättigad ursprungsstatus skall leverantörsdeklarationerna upprättas på det sätt som anges i bilaga I, eller, för leverantörsdeklarationer för längre tid, på det sätt som anges i bilaga II.
2. Leverantörsdeklarationer får upprättas på förtryckta blanketter.
3. Leverantörsdeklarationer skall skrivas under för hand.
4. Om fakturan och leverantörsdeklarationen framställs med hjälp av databehandling behöver leverantörsdeklarationen emellertid inte skrivas under för hand under förutsättning att den ansvarige tjänstemannen i leverantörsföretaget på ett tillfredsställande sätt identifierats för tullmyndigheterna i den medlemsstat eller i Turkiet där leverantörsdeklarationen upprättats. Dessa tullmyndigheter får fastställa villkoren för tillämpningen av denna punkt.

AVDELNING III

INFORMATIONSCERTIFIKAT INF 4*Artikel 5***Användning av informationscertifikatet INF 4**

1. Tullmyndigheterna får begära att exportören uppvisar ett informationscertifikat INF 4 för att bevisa att en leverantörsdeklaration är korrekt eller autentisk.
2. Därför skall leverantören samtidigt fylla i både blanketten för informationscertifikat INF 4 och ansökan om utfärdandet av ett informationscertifikat enligt bilaga III. Dessa handlingar skall fyllas i på något av gemenskapens officiella språk eller på

turkiska enligt bestämmelserna i den utfärdande statens lagstiftning. Om certifikaten fylls i för hand skall de fyllas i med bläck i versaler. Varubeskrivningarna skall utan mellanrum mellan raderna anges i det fält som är avsett för detta ändamål. Om fältet inte fylls i helt skall en vågrät linje dras under den sista raden i beskrivningen och det oanvända utrymmet korsas över.

3. Informationscertifikatet skall utfärdas av det behöriga tullkontoret sedan de åtgärder som behövs har vidtagits för att bevisa att upplysningarna på detta och på den ansökan som ingivits av leverantören är korrekta i fråga om de levererade varorna.

4. Tullmyndigheterna skall ha rätt att begära bevishandlingar eller utföra alla kontroller som de bedömer nödvändiga för att kontrollera att uppgifterna på en leverantörsdeklaration eller ett informationscertifikat är korrekta.

5. Certifikatet skall överlämnas eller skickas till leverantören som skall vidarebefordra det till köparen eller till det tullkontor som har begärt att få se det.

6. Ansökningsblanketten och alla bifogade handlingar skall bevaras av det utfärdande tullkontoret i minst tre år.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER*Artikel 6*

De bestämmelser beträffande ursprungsregler som ingår i de avtal som har ingåtts av gemenskapen och av Turkiet får, innan detta beslut träder i kraft, tillämpas på de varor som exporteras från Turkiet till gemenskapen eller från gemenskapen till Turkiet på grundval av leverantörsdeklarationer som utfärdats på grundval av detta beslut.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 7*

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas. Det skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Utfärdat i Urfa den 28 maj 1999.

På Tullsamarbetskommitténs vägnar

A. WIEDOW

Ordförande

BILAGA I

DEKLARATION FÖR VAROR MED FÖRMÄNSBERÄTTIGAD URSPRUNGSSTATUS

1. Jag försäkrar att de varor som är upptagna på denna faktura⁽¹⁾ har tillverkats i⁽²⁾ och uppfyller ursprungsreglerna för förmånsberättigad handel med:

.....⁽³⁾

.....

.....

Jag förbinder mig att för tullmyndigheterna uppvisa de bevis till stöd för denna deklaration som de bedömer nödvändiga.

.....⁽⁴⁾

.....⁽⁵⁾

.....⁽⁶⁾

Anmärkning:

Texten i denna ruta, på lämpligt sätt kompletterad i enlighet med nedanstående fotnoter, utgör en leverantörsdeklaration. Fotnoterna behöver inte återges.

⁽¹⁾ — Om endast vissa av de på fakturan upptagna varorna berörs skall de klart markeras och denna markering skall nämnas i deklarationen på följande sätt:

"... upptagna på denna faktura och märkta ... har framställts i ...",

— Om ett annat dokument än fakturan eller en bilaga till fakturan används (se artikel 2) skall beteckningen på detta dokument anges i stället för ordet "faktura".

⁽²⁾ Gemenskapen, medlemsstaten, Turkiet eller partnerstaten. Om en partnerstat anges, skall en hänvisning också göras till det tullkontor som förvarar ursprungsbeviset, numret på detta och om möjligt aktuellt tullnummer.

⁽³⁾ Ange berörd partnerstat eller berörda partnerstater.

⁽⁴⁾ Ort och datum.

⁽⁵⁾ Namn och befattning i företaget.

⁽⁶⁾ Underskrift.

BILAGA II

DEKLARATION FÖR LÄNGRE TID FÖR VAROR MED FÖRMÅNSBERÄTTIGAD URSPRUNGSSTATUS

Jag förklarar härmed att nedan beskrivna varor:	
..... ⁽¹⁾	 ⁽²⁾
.....	
.....	
som regelbundet levereras till ⁽³⁾ , har tillverkats i ⁽⁴⁾	
och uppfyller ursprungsvillkoren för förmånsberättigad handel med ⁽⁵⁾ .	
Denna deklaration gäller för alla ytterligare försändelser av dessa varor som avsänds från	
..... till ⁽⁶⁾ . Jag förbinder mig att omedelbart underrätta	
..... ⁽³⁾ om denna deklaration upphör att gälla.	
Jag förbinder mig att för tullmyndigheterna uppvisa de bevis till stöd för denna deklaration som de bedömer	
nödvändiga.	
..... ⁽⁷⁾	 ⁽⁸⁾
	 ⁽⁹⁾

Anmärkning:

Texten i denna ruta, på lämpligt sätt kompletterad i enlighet med nedanstående fotnoter, utgör en leverantörsdeklaration. Fotnoterna behöver inte återges.

⁽¹⁾ Beskrivning.

⁽²⁾ Kommersiell beteckning enligt fakturan, t.ex. modellnummer.

⁽³⁾ Namn på mottagande företag.

⁽⁴⁾ Gemenskapen, medlemsstaten, Turkiet eller partnerstaten.

⁽⁵⁾ Ange berörd partnerstat eller berörda partnerstater.

⁽⁶⁾ Ange datum. Tiden bör normalt inte överstiga tolv månader med reservation för de villkor som anges i artikel 3.

⁽⁷⁾ Ort och datum.

⁽⁸⁾ Namn och befattning, företagets namn och adress.

⁽⁹⁾ Underskrift.

*BILAGA III***INFORMATIONSCERTIFIKAT INF4 OCH ANSÖKAN OM INFORMATIONSCERTIFIKAT INF4****Tryckningsanvisningar**

1. Blanketten skall ha måtten 210×297 mm med en tillåten tolerans av plus 8 mm eller minus 5 mm på längden. Det använda papperet skall vara vitt skrivpapper utan mekanisk massa och väga minst 25 g/m².
 2. De behöriga myndigheterna i gemenskapens medlemsstater och i Turkiet får förbehålla sig rätten att trycka blanketterna själva eller låta trycka dem på av dem godkända tryckerier. I det senare fallet skall varje blankett innehålla en hänvisning till detta godkännande. Blanketterna skall vara försedda med tryckeriets namn och adress eller ett firmamärke som identifierar tryckeriet. De skall också ha ett löpnummer, tryckt eller inte tryckt, så att de kan identifieras.
-

RÄTTELSE

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1705/1999 av den 30 juli 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 201 av den 31 juli 1999)

På sidan 52 skall tabellen i bilagan ersättas av följande tabell:

"Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:		
— Vid tillämpning av artikel 4.5 b i förordning (EG) nr 1222/94	—	0,00
— I alla andra fall	—	45,89"

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1708/1999 av den 30 juli 1999 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 201 av den 31 juli 1999)

På sidan 58 skall skäl 7 ersättas med följande text:

"De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål."
